

Đặc San

45 Năm Hội Ngộ

1973 - 2018

Bốn mươi lăm năm ta xa trường Mẹ
Giờ những cánh chim cùng tụ cố hương
Nắng ấm chiều nay Nha Trang biển vắng
Hàng trăm cánh én hội ngộ quân trường

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Lối vào...

Mới hôm nào mà đã 45 năm trôi qua, tóc xanh nay thành muối tiêu, thân thể khỏe mạnh nay già yếu, tuổi đời đã gần cổ lai hy, bạn hiền ơi, gặp nhau chút này, còn có lần sau...?

Thấm thoát 5 năm, sau lần họp mặt đó, bao người từ giả bạn bè ra đi, cũng không hối tiếc vì đã cùng nhau trùng phùng, tay bắt mặt mừng, mày tao cười tươi vui vẻ, để rồi xa cách ngàn trùng.

Tháng 9 năm nay lại có cơ hội gặp lại nhau, tay xiết tay, ôm nhau mừng tuổi. Cuộc đời vốn chọn bốn biển là nhà, nay cả thế giới cách xa cùng về hội ngộ, thăm thiết nào hơn.

Cùng nhau ghi lại vài ba kỷ niệm, gặp lại bạn hiền bao phương trời cách biệt, có khi cả vài chục năm từ lúc ra khơi.

Mừng thay tình thân 24, một khóa anh em mang hiệu 'không giống ai' mà thành thâm tình vĩnh cửu.

Mời bạn bước vào đọc từng trang trong đặc san này để thấy chính mình ghi lại bước chân giang hồ phiêu bạt của cánh chim biển 24 bây giờ và ngày xưa đã 45 năm.

Ban Đặc San 45

SVSQ HẢI QUÂN HÀNH KHÚC

HÀNH KHÚC

SVSQ 24 LƯƠNG NGỌC TÂM

The musical score is written on ten staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests. The lyrics are written below the notes, aligned with the syllables. The score ends with a double bar line on the final staff.

Đây đoàn sinh viên sĩ quan Hải Quân oai hùng Lòng bao hằng
hái chí không hề phai. Vượt bao gian khó xứng danh đây trai
tài Nguyễn đem sức mạnh đắp xây quê nhà. Ta đoàn sinh
viên Sĩ Quan Hải Quân tiến lên. Cùng vươn sức sống cất cao lời
ca. Bài ca sông núi của muôn năm giống nòi. Là trai nước
Việt giống dân oai hùng. Cùng trời mây sông
nước. Làm sao cho phỉ chí trai tung hoành.
Mau hun đúc tài ba. Đại dương xanh ngát thiết tha mong
chờ. Ngày mai ta ra khơi, thể quyết chí vẫy vùng, mặc
cho bao gian lao, cùng sóng gió bão bùng, dù xa xa muôn nơi, đường
ta, ta đi tới. Quyết noi gương bao anh hùng. Quyet
noi gương bao anh hùng.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Khi là lính biển.

Thời gian trôi qua thật nhanh, thấm thoát đã 45 năm kể từ ngày rời xa quân trường Nha Trang.

Hai năm được huấn luyện để trở thành một Sĩ Quan Hải Quân VNCH, mang cấp bậc Thiếu Úy hiện dịch, tôi chọn đơn vị HQ 403 để học nghề đi biển.

Thật sự những câu văn hoa bóng bẩy, yêu mộng hải hồ, tang bồng hồ thủy... chỉ là những cánh hoa khoác hờ trên áo.

Sau khi đậu tú tài toàn phần ban B, tôi ghi tên vào Đại học Khoa Học

Huế với ngành khoa học ứng dụng vừa được mở ra năm đầu tiên tại Huế. Học xong năm thứ nhất, tôi được đi Saigon chơi thăm các anh chị sinh sống trong đó. Cái không khí náo nhiệt, sinh động ở Saigon đã làm chàng trai xứ Huế mong muốn có dự thay đổi trong cuộc sống.

Nhớ lại một chuyến đi vào Saigon nhiều năm trước, sau đó quá giang tàu HQ về Nha Trang, vào một đêm trăng sao vàng vạc biển lặng sóng êm, như là một lý do để tôi chọn ghi danh nhập ngũ binh chủng HQ

Một sự chọn lựa mà cho đến hôm nay gần nửa thế kỷ trôi qua tôi không hề hối hận.

Hối hận sao được khi mà tôi đã có cơ hội đi công tác hầu hết các đảo nhỏ đảo lớn của bờ biển nước Việt mến yêu.

Xin ghi lại một vài kỷ niệm các chuyến công tác với tư cách một Sĩ Quan Hải Quân QLVNCH, vì trước đó, gần một năm, sau khi thụ huấn quân sự ở Trung tâm huấn luyện Quang Trung, đã được gởi đi ‘thực tập’ trên các Dương vận hạm 500, 501, nhưng chẳng giống ai, quan không ra quan, lính không ra lính. Vào thời điểm đầu tháng 9 năm 1973 khi tôi và bạn cùng khóa CTT đến trình diện đơn bị HQ 403 do HQ Thiếu Tá Cẩn Văn Tâm là Hạm Trưởng, và Hải vận hạm này đang chuẩn bị chuyển công tác đi đảo Côn Sơn.

Hạm Trưởng CVT là người đã hướng dẫn, huấn luyện cho tôi những bước đầu thật sự làm người lính biển.

CTT được chỉ định làm SQ/Tài Chánh, tôi vào chức vụ SQ/Truyền Tin. Tôi còn nhớ khi ra khỏi vũng tàu, chúng tôi trực chỉ Côn Sơn với hướng 195...

Sau vài chuyến công tác về Đà Nẵng, Quy Nhơn, Phú Quốc đến chuyển đi miền Trung vào tháng 12 năm 1973, đến đêm Giáng Sinh, tàu ghé bến Nha Trang, ủi bãi ngay trước cổng của quân trường mẹ, hôm đó trời gió lớn biển động, tuy nhiên như

thường lệ sau khi phân phối phiên trực, chúng tôi đi bờ để đón mừng ngày Chúa Giáng Sinh. Sáng hôm sau vào tàu lúc 8 giờ, để chứng kiến một thực trạng thê thảm. Nguyên đêm qua với sức gió bão khá lớn đã đập mũi tàu vào những phiến sắt được lót làm bãi ủi khiến tàu bị vô nước, cũng như cơn bão lớn muốn kéo chiếc tàu ra khơi, cho nên tất cả dây cột tàu đã bị đứt rời, dù đã được tăng viện cung cấp từ quân trường và đang được tiếp tế thêm từ căn cứ Cam Ranh.

Thế là những ngày sau đó, HQ 403 phải chịu đựng vài ngày trong tình trạng báo động 24/24 cho đến khi cơn bão qua đi. Tiếp theo là một thời gian sửa chữa tạm thời để được hộ tống về Saigon đại kỳ.

Hải vận hạm 403 được đưa ra gần một đảo nhỏ ngoài biển Nha Trang, người nhái HQ được sử dụng để hàn tạm thời lại những hư hại trước khi bơm phom vào cho tàu nổi lên trước khi hải hành về Hải Quân công xưởng.

Mấy tháng sau đó là lúc chúng tôi được hít mùi vị ‘đại kỳ’ của đơn vị. Mỗi ngày làm việc là một ngày khó nhọc. Từ phòng máy, phòng lái, sân chính, các ổ trọng pháo, đài chỉ huy, nhân viên cơ hữu và nhân viên Hải Quân Công Xưởng làm việc đêm ngày.

Sau đó, với tân Hạm Trưởng HQ Thiếu Tá Hoàng Đình Báu, chúng tôi bắt đầu công việc đi tuần trên dòng sông Lòng Tảo, để thử nghiệm, trước khi trở lại nhiệm vụ Hải vận hạm. Mỗi ngày tàu khởi hành nhắm cửa Vũng Tàu, ra đến dòng đáy của dân giăng cá là neo lại, làm nhiệm vụ kiểm soát xét tàu đánh

cá đi về, đến chiều, kéo neo, trở về cầu tàu bến Bạch đằng, có khi thả neo giữa dòng sông. Và đây là thời gian chúng tôi được Hạm Trưởng chỉ dạy lái tàu trong sông Lòng Tảo, và cách cập vào cầu tàu. Chuyển công tác sau cùng trên HQ 403 của tôi là nhiệm vụ đưa tù VC ra Phú Quốc.

Một chuyến hải hành lý thú, biển êm gió lặng, lại được viếng thăm một phần đất nước tách rời.

Vừa cập bến Bạch Đằng, tôi nhận Sứ vụ lệnh thuyền chuyển về Giang Đoàn 27 xung phong, đóng tại Nhà Bè. Sau một tuần nghỉ phép, tôi về trình diện đơn bị mới

Giang-Đoàn 27 Xung-Phong tọa-lạc tại mũi Nhà Bè và cùng chia xẻ một mảnh đất với Giang-Đoàn 22 Xung-Phong. Ngoài ra còn có Giang-Đoàn 57 Tuần-Thám, Giang-Đoàn 93

Trục-Lôi, Căn-cứ Hải-Quân, Căn-cứ Yểm-Trợ Tiếp-Vận Hải-Quân Nhà-Bè, và Bộ-Chỉ-Huy Địa-Phương Quân Đặc-Khu Rừng Sát, cũng nằm gần đó. Tôi vào trình diện Chỉ huy trưởng là HQ/Thiếu Tá Nguyễn Hiền, và được chỉ định làm SQ Tài chánh kiêm SQ/ CTCT, lo lãnh và phát lương cho đơn vị cũng như phụ trách Câu Lạc Bộ.

Tại đây tôi tái ngộ Nguyễn Tấn Nghiệp, Trần văn Ngà là hai bạn cùng khóa 24.

Nằm bờ được vài tháng tôi được đi công tác, trên những chiếc Tuần giang đĩnh RPC, Quân vận đĩnh LCM-6 hoặc Tiền phong đĩnh Monitor, biệt phái về vùng Tắc Ông Nghĩa bên bờ sông

Lòng Tảo, với nhiệm vụ tuần tiễu và chở Địa Phương Quân đi phục kích hằng đêm ở Đặc khu Rừng sát...

Không bao lâu thì thảm họa kéo đến, suốt tháng Tư 75, với mấy chiếc LCM-6 tôi có nhiệm vụ ngăn chặn tàu bè từ miền Trung đổ xuôi Nam. Có những khi cứ ngỡ tàu mình bị ngập chìm vì các thương thuyền, các giang đĩnh của nhiều đơn vị mong được về đến Saigon, từ chối quay về Vũng Tàu hay Phú Quốc theo lệnh từ Biệt khu Thủ Đô, cho đến khi có sự hiện diện của các chiến hạm từ BTL Hạm đội tiếp cứu. Và ngày 30 tháng Tư đến trong sự ngỡ ngàng, tôi giả từ GĐ 27/XP lên chiến hạm HQ 2 vào đêm 29 tháng Tư, cứ nghĩ là về miền Tây tái phối trí để tiếp tục chiến đấu, ngờ đâu đó là lần sau cùng nhìn thấy bến Bạch Đằng, nơi ghi dấu biết bao kỷ niệm vui buồn của đời lính biển.

Võ Đại Vạn

Las Vegas

Tháng 8 Năm Hạ

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

***LGT:** Người sĩ quan Hải quân VNCH được đào tạo đa năng đa dạng. Từ lý thuyết cho tới thực hành mỗi sĩ quan phải tự trau dồi cho mình những khả năng chuyên môn nhằm đáp ứng nhu cầu khi cần thiết dù bạn phục vụ trên chiến hạm đi biển hay đi sông hay bất cứ nơi đâu. Bài viết của bạn Nguyễn Văn Phảy (cựu Sĩ quan HQ Nha Trang, Khoá Đệ Nhị Song Ngư) đã thể hiện tinh thần của người SQHQ VNCH. Xin giới thiệu đến quý thân hữu.*

DỰ ÁN CHƯA THÀNH MÀ NGƯỜI ĐÃ RA ĐI

KS Nguyễn văn Phảy

Ngày lễ khánh thành tượng đài Dr. Rupert Neudeck được tổ chức tại thành phố Troisdorf, Đức quốc vào thời gian vợ chồng tôi đi nghỉ hè ở vùng Cancun, Mexico. Tôi phải mua vé khứ hồi trước một tuần lễ để trở về Đức ngày 6.5.2018 cho kịp tham dự. Ngày thứ bảy 12.05.2018 vừa qua, hơn 600 người gốc Việt từ khắp nơi trên nước Đức đã cùng nhau tề tựu về thành phố Troisdorf gần Bonn, cự thủ đô của Cộng Hoà Liên bang Đức, để tham dự lễ khánh thành tượng đài tưởng niệm Tiến sĩ Rupert Neudeck với tấm lòng biết ơn sâu sắc đối với vị đại ân nhân đã cứu sống họ vào cuối thập niên 1970 và đầu thập niên 1980. Nhờ Ông mà người Việt tị nạn cộng sản đã có được cuộc sống ấm no, hạnh phúc trên một xứ sở tự do, nhân bản nhất, nhì thế giới.

Buổi lễ có sự tham dự của Tiến sĩ Wolfgang Schäuble, Chủ tịch Quốc hội Cộng hoà Liên bang Đức cùng phu nhân, ông Rudolf Eich, đại diện Thị trưởng Troisdorf, Dr. Norbert Roettgen, cựu bộ trưởng bộ môi sinh. Hiện nay ông là chủ tịch Ủy Ban đối ngoại của Quốc Hội, ông Ruprecht Polenz (sinh viên cùng thời với Dr.

Neudeck), bà Neudeck và người con trai là anh Marcel Neudeck và anh John Meister, con trai của một thuyền nhân đồng thời cũng là thành viên của Cap Anamur. Ngoài ra còn có nhiều chính khách và thân hữu của Tiến sĩ Neudeck cũng hiện diện.

Tiến sĩ Neudeck là sáng lập viên của Ủy Ban Cap Anamur năm 1979 đã cứu vớt 11.300 người Việt Nam vượt biển đầy nguy cơ chết chìm trên Biển Đông. Tiếp nối Ủy Ban Cap Anamur, Ông thành lập Tổ chức Mũ xanh (Gruenhelme e.V.) đã xây dựng những bệnh viện tại Việt Nam và các quốc gia Châu Phi nhằm mục đích cứu chữa cho bệnh nhân nghèo khó nên dư luận thế giới rất ngưỡng mộ tấm lòng nhân ái tuyệt vời.

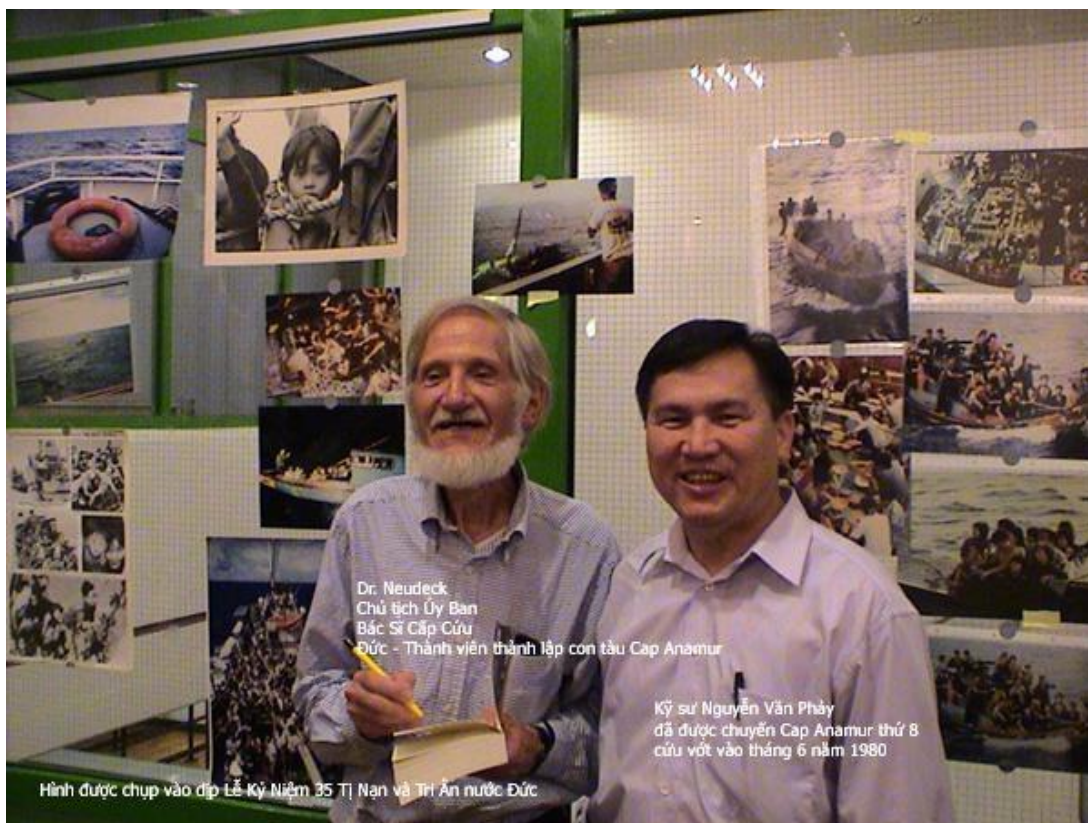
Tác giả tham dự lễ khánh thành tượng đài Dr. Rupert Neudeck tại Troisdorf, Đức quốc vào ngày 12.05.2018

Hội tượng lại về sự ra đi đột ngột của Tiên sĩ Neudeck đã để lại trong lòng tôi nhiều dấu ấn khó quên. Với những con bệnh khó có thể chữa trị, ông đã từ trần vào ngày 31.05.2016 tại Troisdorf, Đức quốc, hưởng thọ 77 tuổi.

Vào ngày ấy, qua email tôi đã nhận được tin buồn do anh Nguyễn Hữu Huân từ Hamburg báo cũng như từ báo chí Đức trên mạng làm tôi vô cùng bàng hoàng, xúc động tận tâm can.

Cho tới ngày Tiến sĩ Neudeck từ trần, tôi vẫn mong chờ cuộc hẹn giữa ông và tôi đến gặp Đức Hồng Y, Rainer Maria Woelki (Tổng Giám Mục tổng giáo phận Köln) tại nhà thờ St. Aposteln, vào tháng 5 năm 2015 để thảo luận và thực hiện một dự án nhân đạo. Dự án còn dang dở mà Người đã vội lìa trần làm sao tôi không đau buồn cho được!

Để nói lên tấm lòng tràn đầy nhân ái của vĩ nhân Neudeck mà tôi rất kính phục, xin kể lại câu chuyện sau đây về cơ hội liên lạc với Ông vào tháng 5 năm 2015 để quý độc giả biết được tấm lòng thương người vô hạn, có lẽ ít ai biết.

KS Nguyễn văn Phảy và Dr. Rupert Neudeck trong buổi lễ kỷ niệm 35 năm Ty nạn và Tri ân nước Đức năm 2010.

Một ngày vào tháng 5 năm 2015 khi đi công việc về, tôi thấy trên điện thoại có lời nhắn. Hoá ra anh bạn Nguyễn Hữu Huân từ Hamburg nhắn: Hãy gọi gấp vì TS Neudeck muốn gặp anh để tham khảo một số việc.

Chưa kịp gọi thì anh Huân đã điện thoại và cho biết Tiến sĩ đang cần gặp một cựu sĩ quan hải quân vì Huân tuy là cộng tác viên đặc lực của Ông trong Ủy ban Cap Anamur, nhưng, chỉ là cựu phi công. Huân cũng là thuyền nhân được Cap Anamur vớt và định cư tại Hamburg, Tây Đức từ thập niên 1980.

Tôi liền điện thoại và gặp ngay TS Neudeck. Ông cho biết vào tuần tới, nếu không gì trở ngại, có thể cùng đến gặp Đức Hồng Y, Rainer Maria Woelki tại nhà thờ Köln hay không? Nghe vậy, tôi đoán là có chuyện gì rất quan trọng.

Tuy nhiên, tôi chưa muốn hỏi rõ lý do mà đáp: “tôi vừa về hưu, nên có thể lên Köln để gặp Tiến sĩ.

TS Neudeck tiếp: Thế thì tốt quá. Có hai lựa chọn, hoặc anh đi xe hơi lên nhà tôi để chúng ta cùng đến gặp Đức Hồng Y trong trung tâm thành phố Köln. Hoặc anh có thể đi xe lửa lên nhà ga (Bahnhof) Köln. Tôi sẽ đón anh ở đó rồi chúng ta cùng đến gặp Đức Hồng Y. Nhà thờ Köln cũng nằm gần Bahnhof Köln thôi. Tiền chi phí di chuyển chúng tôi sẽ đài thọ cho anh.

Tôi vội đáp: thưa Tiến sĩ, tôi và gia đình được Cap Anamur I, chuyến thứ 8 cứu vớt trên biển Đông vào cuối tháng 6 năm 1980. Chúng tôi mang ơn Tiến sĩ và Ủy ban Cap Anamur nhiều lắm. Phí tổn di chuyển đi và khứ hồi đến Köln tôi xin tự đảm trách. Sẽ đáp xe lửa cho tiện.

-TS Neudeck tiếp: tuần tới gặp nhau chúng ta sẽ trò chuyện nhiều hơn.

-Vậy, ngày nào tôi có thể lên gặp Tiến sĩ và Đức Hồng Y được?

-TS Neudeck: Vào thứ ba tuần tới hay ngày nào sau đó cũng được. Anh nhớ cho biết khi nào có thể đến ga Köln.

Ngày hôm sau, tôi đến ga xe lửa Langen cách nhà tôi 4 km để mua một vé khứ hồi từ Egelsbach đến Köln và tức thì điện thoại cũng như email báo cho TS Neudeck biết rõ ngày giờ. Tôi suy nghĩ lung lắm về lý do Tiến sĩ cần gặp tôi nên khá bồn chồn với bao nhiêu câu hỏi lớn vồn trong đầu.

Từ đầu năm 2015 các cơ quan truyền thông Âu Châu đã đăng tải hình ảnh người dân vượt biển chết chìm trên biển Địa Trung Hải ngày càng nhiều. Hình ảnh đứa bé trai khoảng 5 tuổi bị chết chìm trôi dạt vào bờ biển đã đánh động tâm can TS Neudeck và thế giới.

Tôi nghĩ đến mục tiêu, những hoạt động của Ủy Ban và con tàu Cap Anamur vào thập niên 1980 nên trước làn sóng người vượt biển xuyên qua Địa Trung Hải đã lay động mãnh liệt tới tâm lòng nhân từ của TS Neudeck.

Phải chăng Tiến sĩ muốn thực hiện dự án cứu thuyền nhân đang thập tử nhất sinh tại Địa Trung Hải?

Từ đó, tôi hình dung Tiến sĩ có ý định mượn một chiếc tàu giống như Cap Anamur vào năm 1979 hoặc nhỏ hơn để cứu vớt những thuyền nhân vượt biển Địa Trung Hải.

Có lẽ anh Nguyễn Hữu Huân đã nói ít nhiều về ngành hàng hải và kinh nghiệm đi biển của tôi cho TS Neudeck nghe để cần tham khảo ý kiến.

Vì thế, tôi cũng tự chuẩn bị một số dữ kiện trước khi cùng Tiến sĩ đến gặp Đức Hồng Y.

Trước tiên, tôi nghĩ ngay đến Đức Hồng Y với chức vụ cao cả trong tôn giáo nên Ngài có khả năng vận động tài chính để trang trải chi phí cho công tác cứu người vượt biển. Ngài có đủ uy tín để vận động

giới chính khách kiến nghị lên chính quyền thu nhận người tỵ nạn vì lý do nhân đạo. Còn TS Neudeck sẽ điều hợp tổng thể. Phần tôi sẽ góp ý về mua sắm phương tiện liên quan tới việc cứu vớt người vượt biển, nếu trên tàu còn thiếu hoặc chưa đủ. Tôi cũng đã chuẩn bị những dữ kiện cần thiết để trình lên Đức Hồng Y và Tiến sĩ về số lượng phao cấp cứu, xuống cao su gắn máy nổ để cứu người nhanh nhất.

Nếu trên tàu không đủ chỗ ngủ thì có thể dựng một số lều trên boong tàu để cho người tỵ nạn nghỉ dưỡng sức sau khi được cứu vớt. Thực hiện thêm những cầu tiêu chung, nếu cần v.v.

Còn về cấp cứu thì tôi dự trù sẽ tham khảo ý kiến thêm với đứa con trai của tôi, hiện là Bác sĩ chuyên khoa Nội thương và Cấp cứu đang có phòng mạch riêng gồm có 11 người. Chắc chắn là con trai tôi sẽ có đóng góp theo khả năng và giúp chúng tôi ý kiến về cứu thương và cấp cứu, nếu chưa có ai phụ trách phần này. Tôi cũng đã nghĩ đến việc đề nghị TS Neudeck lên kế hoạch kêu gọi bác sĩ, y tá thiện nguyện, tình nguyện đi theo tàu ngắn hạn để phụ trách phần cấp cứu v.v.

Còn cá nhân tôi đã về hưu, có thời giờ rảnh. Với kiến thức về hàng hải, đi biển, di tản quân dân cán chính vào những tháng đầu năm 1975 từ miền Trung vào Sài Gòn hay vào miền Nam, Việt Nam và cựu Trưởng ban Giám lộ kiêm Thám sát trên Dương vận hạm HQ 503, tôi sẽ tình nguyện đi theo tàu để giúp đỡ theo nhu cầu cứu người vượt biển nhằm đền ơn đáp nghĩa Ủy Ban Cap Anamur nói chung và Tiến sĩ Neudeck nói riêng đã cứu vớt gia đình chúng tôi trên Biển Đông vào năm 1980.

Một ngày trước cuộc hẹn tay ba thì TS Neudeck cho biết Đức Hồng Y chưa xác định thời điểm gặp mặt. Tôi gửi email chúc mừng sinh nhật ngày 14.05.2015 thì hai ngày sau Tiến sĩ nhắn “sẽ cho biết sớm nếu có ngày giờ hẹn với Đức Hồng Y.

Như vậy, có lẽ vì yếu tố chính trị, hoặc do trục trặc gì đó, theo ý tôi, mà chưa vận động được quốc gia thu nhận người tỵ nạn vượt biên sau khi tàu cứu vớt nên dự án của Tiến sĩ Rupert Neudeck với sự trợ giúp của Đức Hồng Y Rainer Maria Woelki vẫn chưa thực hiện. Hôm nay 12.05.2018 khi tham dự lễ khánh thành tượng đài Dr. Rupert Neudeck, tôi khẩn nguyện cho hương linh Người sớm trở về nước Chúa trong khi hình ảnh của một vị giàu lòng nhân ái mãi mãi hiện hữu trong tâm can tôi và biết bao nhiêu Boat People khác.

Germany, mùa Lễ Phục Sinh và Lễ Phật Đản

KS Nguyễn Văn Phẫu

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Chuyến đi thăm bạn

Vào ngày 10.7.2018 bạn Huỳnh Văn Tính SQHQNT Khoá 24 chúng tôi đang định cư tại thành phố Bremen, Bắc Đức, gọi điện thoại cho tôi và nói rằng nếu may mắn chúng ta sẽ cùng đi qua Đan Mạch thăm Lê Văn Lưỡng cùng khoá SQHQNT.

Thế là ngày thứ bảy 21.7.2018 tôi đi xe Flixbus lên bạn Tính cách tôi khoảng 500 km. Xe buýt phải ghé nhiều thành phố để rước thêm khách hàng nên chuyến đi kéo dài 8 tiếng đồng hồ cộng thêm từ nhà tôi lên trạm xe buýt liên tỉnh Flixbus thêm 1 tiếng đồng hồ nữa vì phải chờ đổi xe.

Xe Flixbus đến Bremen lúc 22:10 giờ cùng ngày. Bạn Tính ra trạm xe Bus đón tôi. Tối hôm đó được vợ Tính cho chúng tôi ăn món phở tuyệt ngon. Chị Tính là cựu sinh viên Nữ Công Gia Chánh ở Vĩnh Long trước 30.4.1975. Sáng hôm sau chủ nhật 22.7.2018 tôi và Tính dùng điểm tâm xong, khoảng 8:00 giờ sáng cùng đi xe hơi của Tính qua Đan Mạch cách nhà Tính khoảng 450 km.

Đi và nghỉ giải lao vài lần, sau 6 tiếng đồng hồ chúng tôi cũng đến thành phố bạn Lưỡng ở. Đi xe hơi tại Đan Mạch trên xa lộ phải mở đèn chạy mặc dù vào ban ngày trời nắng sáng chang chang. Nếu không thì tài xế sẽ bị phạt. Nhờ có GPS nên chúng tôi cũng dễ tìm ra nhà của bạn Lưỡng ở thành phố Aarhus, vùng Tây Bắc Đan Mạch.

Khoảng 14:00 giờ xe đến trước nhà và được con trai của Lưỡng, cháu Linh khoảng 43 tuổi đã có một vợ 1 con, chạy ra đón chúng tôi. Sau đó là anh chị Lưỡng. Thấy Lưỡng với bước đi chậm rãi, tay cầm cây gậy để đỡ thêm đôi chân yếu kém vì cơn bệnh „tai biến mạch máu não thập tử nhất sinh“ cách đây mấy năm. Chúng tôi rất vui mừng gặp lại vợ chồng Lưỡng sau 2 năm không gặp.

Phảy, Lưỡng, Tỉnh (phía sau nhà Lưỡng)

Tội nghiệp cho vợ chồng bạn Lưỡng. Mặc dù Lưỡng đi đứng không được khoẻ cho lắm nhưng vào tháng 7 năm 2016, vợ chồng Lưỡng cũng đã cố gắng qua thăm vợ chồng chúng tôi cũng như để gặp một số vợ chồng bạn bè cùng khoá SQHQNT đến từ các quốc gia Âu Châu và một bạn đến từ Mỹ quốc, tại nhà tôi ở Đức, cách nhà Lưỡng khoảng 1000 km mà chúng tôi gọi là „mini hội ngộ“.

Mini Hội Ngộ tại Đức quốc 01.07.2016
(Thiện Vũ (Mỹ), Tư (Bỉ), Thiệt (Đức), Phỷ (Đức), Lưỡng (Đan Mạch), Phát
(Pháp), Thảo (Hoà Lan)

Buổi trưa chiều hôm đó được chị Lưỡng cho chúng tôi thưởng thức những món ăn tự chị nấu, rất ngon. Tại Việt Nam chị Lưỡng cũng là bạn bè với chị Tính, cùng là sinh viên Nữ Công Gia Chánh ở Vĩnh Long. Qua Đan Mạch năm 1980 đã mở nhà hàng. Anh chị Lưỡng làm ăn rất khá giả. Chúng tôi thưởng thức món ăn thịt bò đặc biệt và uống bia và rượu được sản xuất tại Đan Mạch.

Những món ăn do bàn tay chị Lưỡng nấu nướng

Buổi chiều, cháu Linh (con trai của vợ chồng Lưỡng) làm hướng dẫn viên đưa chúng tôi ra thị trấn Aarhus nằm sát biển để chụp hình, ngắm cảnh. Chúng tôi đi thăm khu mỹ thuật của thành phố.

Mỹ nữ ở khu mỹ thuật tại thành phố Aarhus, Đan Mạch

Cháu Linh, con của Lê văn Lương

Đến nhà hàng sát bờ biển, uống café và thưởng thức làn gió biển vi vu vào chiều mùa hè từ trên tầng cao. Một nhà thờ cao nhất đã được xây dựng mấy trăm năm trên bờ biển, tiêu biểu cho thời cực thịnh của tôn giáo. Nếu nhà thờ nào được xây dựng mới sau này thì không được phép xây cao hơn nhà thờ này.

Lưỡng, Phẫu

Lưỡng, Phẫu và Tỉnh

Trời hôm ấy rất nóng nhưng tối hôm đó chúng tôi ngủ ở căn nhà mới xây mà vợ chồng Lưỡng vừa mua rất rộng rãi, 150 m², trần nhà cao 3 m, sáng sủa. Đặc biệt căn nhà được xây cất trên mặt biển. Mới nghe tưởng đùa dờn nhưng sự thật là vậy. Chính quyền đã cho phép công ty tư nhân đắp đất lên bờ biển, mở rộng đất liền ra ngoài biển và xây những cao ốc. Chúng tôi được bạn Lưỡng dành cho mỗi đứa một phòng ngủ. Thoải mái quá. Mở cửa sổ ngủ suốt đêm. Gió biển thổi vào mát rượi. Tuyệt vời. Chúc mừng vợ chồng bạn Lưỡng.

Lưỡng, Pháy đứng trước căn nhà mới của Lưỡng mới mua.

Sáng hôm sau chúng tôi dậy sớm. Uống café và ăn sáng xong, chúng tôi lên đường đi qua Copenhagen, thủ đô của Đan Mạch cách thành phố Aarhus khoảng 307 km, để viếng thăm bạn Huỳnh Trung Tín. Nếu đi phà gần Aarhus qua Copenhagen thì chỉ cách khoảng 187 km. Đi bằng phà thì phải trả tiền mỗi chuyến đắc hơn gấp 4 lần là đi xe hơi qua cầu. Tôi làm tài xế. Chị Lưỡng cũng cùng đi.

Tín, Tính và Lưỡng là bạn bè cùng quê Cần Thơ. Lưỡng và Tính học chung trường Trung Học Kỹ Thuật ở Vĩnh Long. Huỳnh Trung Tín học trường Trung Học Phổ Thông Cần Thơ và cũng là SQHQNT, khoá 23, thuộc khoá đàn anh của 3 anh em chúng tôi. Đoạn đường từ thành phố Aarhus đến Copenhagen có đoạn cầu treo dài khoảng trên 20 km. Mỗi xe qua cầu phải trả tiền cước phí với giá khoảng 240 Kronen cho một chiều.

Đến nhà bạn Huỳnh Trung Tín khoảng 13:30 giờ. Chúng tôi được vợ chồng anh chị Tín đón tiếp niềm nở. Sau khi nghỉ và ăn trưa xong chúng

tôi cùng đi ra hải cảng của Copenhagen, nơi có nhiều du khách trên thế giới đến thăm viếng.

Từ trái: chị Lương, Lương, Pháy, Tín, chị Tín. Tín ở giữa

Mỹ nhân ngư ở hải cảng Copenhagen

Chiều tối trở về nhà bạn Tín, chúng tôi được thưởng thức món vịt quay do chị Tín đặt mua từ cửa tiệm chuyên quay vịt. Song vào đó chị Tín tự tay nấu thêm những món ăn khác nữa. Anh Tín thì đã chuẩn bị những thức uống như rượu mạnh, rượu vang, bia... Vì tôi lái xe nên không dám uống rượu mạnh, chỉ cụng ly và nhâm nhi với bạn bè thôi.

Tính, Tín, Lưỡng ở nhà bạn Tín

Lường, chị Lường, chị Tín

Phẩy, Tính

Chúng tôi từ giả gia đình bạn Tín khoảng 21.00 giờ cùng ngày để trở lại nhà bạn Lưỡng ở Aarhus.

Sáng hôm sau, anh chị Lưỡng mời chúng tôi ra siêu thị Đan Mạch, nơi đó có restaurant bán điểm tâm buffet. Hôm ấy trời nắng ấm, xong điểm tâm chúng tôi cùng nhau ra bãi biển tắm. Bãi biển lòi và cạn nên nước biển ấm. Chúng tôi tắm thoải mái quá. Ở bên Đức mỗi ngày tôi đi bơi 500 m. 6 tháng xuân hè tôi bơi ở hồ bơi ngoài trời. 6 tháng thu đông bơi ở hồ bơi trong hall. Nhưng hôm nay bơi ở biển với hương vị của biển, tôi nhớ lại những năm tháng phục vụ trên chiến hạm, vượt sóng trùng khơi, đi tới nhiều hải cảng trên quê hương, làm cho tôi đắm thoát suy tư về dĩ vãng một thời huy hoàng của người trai thời chiến.

Phảy, Lưỡng, Tỉnh

Có chúng tôi đến thăm, cùng đi tắm biển với Lưỡng, anh chị Lưỡng vui lắm. Mặc dù tắm biển hôm ấy rất thoải mái nhưng chúng tôi cũng phải từ giả gia đình bạn Lưỡng để chiều hôm đó lái xe trở về Đức quốc.

Điểm đặc biệt cho chúng tôi trong chuyến viếng thăm bạn Lưỡng là nhìn thấy được những bức tranh do bạn Lưỡng vẽ trong mấy năm qua và cũng đã được trình bày nhiều nơi tại Đan Mạch.

Điều đó làm cho tôi thật ngỡ ngàng và xúc động. Mặc dù là cùng khoá SQHQNT trên 47 năm nhưng có khi nào thấy Lưỡng vẽ. Nhưng từ khi cơn bệnh của Lưỡng xuất hiện và đầu của Lưỡng phải bị mổ thì sau khi lành bệnh Lưỡng tự nhiên lại có sáng kiến về hội hoạ. Lưỡng cũng đã theo học khoá hội hoạ căn bản tại Đan Mạch và với những nét vẽ độc đáo đã đập vào cặp mắt hội hoạ chuyên nghiệp của bà giáo nên bà ta đã khuyến khích Lưỡng tiếp tục vẽ. Mặc dù Lưỡng đi đứng không được vững vàng nhưng đầu óc về hội hoạ ngày càng tăng triển. Với sự thích thú của Lưỡng cùng sự giúp đỡ và động viên của chị Lưỡng đã tạo cho Lưỡng một cuộc sống yêu đời mặc dù cơn bệnh đã qua nhưng ảnh hưởng vẫn còn.

Căn phòng nhỏ Lưỡng dùng làm nơi để vẽ

Lưỡng rất vui mừng khi bạn bè điện thoại thăm hỏi Lưỡng để cùng chung vui xẻ buồn với Lưỡng.

Chúng tôi chia tay anh chị Lưỡng và gia đình vào buổi chiều sau khi đi tắm biển và ăn trưa ở nhà anh chị Lưỡng. Về lại nhà Huỳnh Văn Tính, tôi ngủ lại qua đêm, sáng hôm sau Tính đưa tôi ra trạm xe Flixbus ở Bremen để tôi trở về nhà.

Vì xe Flixbus phải ghé nhiều nơi rước khách, cũng như tôi phải chờ đổi xe ở vùng Frankfurt, tôi trở về nhà lúc 22:15 giờ sau 12 tiếng đồng hồ đi xe.

Xin cảm ơn quý bạn !

*Âu Châu mùa nắng hạ
HQ Nguyễn Văn Pháy*

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

24 Bolsa, hơi thở chân tình

Bạn thân,

Thật tình là Sơn đang nghe hương tóc phả, phảng phất đâu đây từ các quan. Tự nó đã phát ra 1 hào quang mạnh mẽ và ý nghĩ sinh tồn lại mãnh liệt trong tim lão già này. Biết ơn các bạn thật nhiều đã gọi phone, gửi email riêng chung cho lão. Đoán thử xem bao nhiêu ? Tổng cộng đến ngày hôm nay đã được 82 bạn, có tên đã gọi còn luyến nhớ gửi thêm email. Một con số không ngờ cho những thằng hay làm phiền bạn bè như lão. Tội lỗi tội lỗi !!! . Thì ra trong lúc hoạn nạn, con người mới biết hân diện với những đấng ngộ, lưu luyến với những ưu ái mà đồng bạn đồng nghiệp thương nhớ dành cho. Lão hứa, nghe lời các bạn, vui vẻ không tư lự, chuyện gì rồi cũng sẽ qua đi. Sau cơn mưa, trời sẽ sáng và lập cầu vồng, cái cầu vồng muôn sắc. Lão sẽ đón chờ ánh bình minh lên cao sau cuộc giải phẫu. Thôi, bỏ chuyện buồn đi. Quan24 !!!

Lão cũng như các bạn đã thuộc long khi nhận biển cả là nhà, cha là Hải Long Vương, mẹ là Mỹ nhân ngư, sống trên đỉnh sóng Nepten hùng vĩ. Sinh ra, lớn lên, thành danh nhờ rong rêu của biển. dòng nước kia là dòng sữa mẹ, màu xanh biển là màu mắt người yêu. Còn nhớ không, bộ treillis tím, “màu tím bán xăng” thiên hạ vẫn đùa. Tím như nền trời, như ly café cạn, như tàn thuốc lá và như tiếng kèn thúc quân mỗi sáng, xé gọi giấc ngủ.

“Mắt xanh là bóng dừa hoang dại. Trên biển khói sóng cho buồn lòng ai “ Làm sao các quan có thể quên được những ngày của KBC3318 này?

Có nó, 24 mới có dịp gởi gắm thương yêu, gần nhau qua nỗi đợi chờ mong manh mà mờ hời, nước mắt mỗi đứa đã nổi giữ. Nhìn quanh, 3 phía là núi rừng trùng điệp dữ dằn, phía còn lại? Biển cả mênh mông, ngõ thoát cuối cùng. Vạn sự khởi đầu nan. Bước đầu của 1 gạch nối, theo sau buổi họp của các cấp trưởng tại quán Ánh Hồng nam Cali 85 (Tùng Thuận Cửu Quyền Huân Thiện), cộng thêm “những con cá mắc cạn ở LosA” không nhận tiền công, hội ái hữu Khóa 24hqvn hải ngoại được thành hình. Tiếng vỗ tay biết ơn thật lớn, phải có cho 1 CTTùng trong bước đầu khó khăn, tiên phong lèo lái. Phim thể sự rõ mờ ôi quá chóng cuộc đời như giấc mộng giữa tàn canh Nâng máy ảnh, mắt nghiêng nhìn tay bấm

Tay quay nốt cuốn phim đời dĩ vãng

Con tạo xoay cuồng, thế sự thăng trầm đảo điên, bao nhiêu đời HT đã qua. Xin vạn lần cảm/biết ơn những bạn đã xả thân vô vụ lợi (ăn cơm nhà, vác ngà voi) lèo lái con tàu 24 đầy “mộng mơ” không có bóng dáng này.

Cũng năm 85, Thiện và Hưng đầu bạc khởi động máy nổ cho trang webpage 24. Tung hoành “ngang ngược”, độc chiếm thị trường hải quân hơn 1 năm sau đó. Cuối cùng trời đã không phụ lòng, 30 năm rồi 35, thêm vào 40 năm kỷ niệm, cộng những ngứa ngáy nhỏ nhỏ (tiểu đại hội) xảy ra hàng năm hàng tháng trên khắp đất đai nước Mỹ. Lần này, tháng 9-2018, 24 muốn ăn thua lớn nhưng phải trong vòng ấm cúng của đại gia đình 24. Bọn họ nhỏ to, thậm chí tên gọi “Bolsa Cali.”, không kèn không trống. Về đi về đây... Mộng đời, ta vẫn triền miên Nhớ nhau tình đồ, con đường Bolsa

Mất em, triu mến dễ thương Sao trời lóng lánh, Ca Li tìm về Bão đến bão đi, nhằm nhò gì ? 24 sẽ đến đó, đến để thu góp những mảnh chân tình vụn vỡ, bằng tất cả tâm can. Hãy lắng nghe tiếng động của tâm hồn, từng tiếng gọi thiết tha, nhẹ nhàng mỏng manh, đầy dễ thương. Với sự say mê triu mến trong lòng, lần gặp

gỡ ở dh45 này là 1 quyển luyện mãi hoài của 1 tình bạn “mày tao” 2 năm với ngôi trường ngày cũ, không sai không thiếu? là 1 món nợ vô giá, cái gọi “giọt ân tình” còn lại cho nhau. Cũng vẫn lời nguyên xưa, câu nói cũ: Xin các vị, vì huyền thoại của ngày tháng 3318, cùng những kỷ niệm đẹp xấu đã có bên nhau. Hãy nhìn những ngày đại hội với cái tâm hồn vị tha, với trái tim chan hòa thông cảm và với cặp mắt ru tình gợi nhớ. Tự nói với lòng...
Đời sống chung 2 năm trong ngôi trường ngày trẻ đã là 1 quyển luyện buộc ràng, 1 “tình yêu nhiệm màu” không chối cãi, trời trăn. Dành chút gì thánh thiện, cầu xin sự an lành đến cho chính mình... để thành thật ươm hồng “một chỗ đứng dành cho nhau” trong cái cuối đời viễn xứ.

Chim biển Trần ngọc Sơn

Đặc San 45 năm Hội Ngộ

24, Deep Down Miệt Dưới

Nhã, Aimee, Khang, Thiện và Các Quan²⁴,
Trước hết, lời cảm ơn chân thành của lão đến mỗi một, đã thăm hỏi nhắc nhở cho lão nhớ về 1 quá khứ nhiệm màu của KBC3318. Ở đó mọi vật, mọi sự việc đều trở thành vô nghĩa, thúc thủ đầu hàng trước câu châm ngôn của quân trường mẹ đã đúc kết không biết từ bao giờ “chỉ có tinh thần là quan trọng”.

Mới đây Thiện lại mang cả 1 chương “đức tin” lấp vội, tràn trề cái tâm hồn, vốn đang rỗng tuếch của lão (give-up), cho câu nói bất hủ “nhân sinh tự cổ, hà vô tử...”. Đây là lý do để Nguyên “Mọi” thiếu dè dặt, la lớn là lão vẫn rong chơi cuối đời phiêu lãng, quên cả bản thân đang bị chiếm đóng, hành hạ bởi những đạo quân bệnh hoạn quái ác. Thiện rất đúng, khi con người tới đường cùng, thường hay nghĩ đến, cầu cứu ở 1 đáng siêu hình nào đó, để tâm hồn được bình lặng phần nào cũng như hy vọng vào lời nguyện xin của mình. Lão đây cũng vậy, dù rằng tâm đã muốn buông thả cho thế sự nổi trôi theo biện chứng pháp 3 bậc của Hegel. Tam Đoạn Luận đã in, tất cả mọi người đều phải chết, vĩ nhân như Socrates đã chết, vì ông ta là người. Lý do gì, điều kiện nào để tên da vàng mũi tẹt “Son Trần” này được sống mãi đây? Chỉ 1 cách duy nhất, Phát “Thạo” đã nguyện rửa: “mày phải sống, sống để trả hết nợ đời, nhất là giọt ân tình” mà lão vẫn vác lưỡi hái tử thần, đi rong rêu ca hát, mời gọi reo rắc trong lòng bạn bè.

Dù gì thì tên lính biển này, cũng đã may mắn hơn Socrates, là đã và đang được sống đến những 2 thế kỷ, từ hậu bán thế kỷ 20 đến đầu mùa của thế kỷ 21 cũng chưa chịu về trời.

Lão vẫn thường nghĩ, ở 1 thế giới nào đó, vô hình hay hữu dạng, sống hay chết cũng chỉ là khởi đầu khôn cùng của 1 trạng thái. Khoảng thời gian bắt đầu cho sự sống đã là sự chết và ngược lại,

thời gian bắt nguồn cho sự chết phải là sự sống. Vậy thì còn gì đáng sợ và đáng lo đây hử Nguyên?

Chúa Phật đã đặt ra, nào lửa hỏa ngục, đây côi niết bàn, kia cảnh thiên đàng, chỗ nọ địa ngục trần gian, rồi tòa phán xét. Tất cả mọi người, ai ai cũng đều phải qua 1 tòa án phán xét, để được định tội. Lý luận 1 chút, chắc chắn phải có 1 kiếp sống nào đó, thật xa với kiếp thống khổ, lưu đây này. Thượng Đế để tác tạo 1 con tim, ban phát, lồng vào cho mỗi một, để có sự khác biệt với động thực vật. Loài kiến biết trước ngày nước lụt để moveup, con chim biết trước bão rừng để bay xa. Vậy thì con người, uổng công của Đấng Tối Cao, ban phát cho 1 tâm linh, không hiểu biết đến những việc sắp xảy ra cho chính mình sao hử Nguyên ?

Nguyên à, nếu bạn đã đến trễ trong chuyến tàu hôm trước, lão đây, xin phép để được nhắc lại. Sự thật thì lão chỉ thông báo cho 3 tên bạn không hơn không kém, lão đâu muốn rườm rà để cổ võ cho cuộc phiêu lưu không rõ của chính mình. Lão và gia đình cố giữ thật im lặng, có thể nói là cắn môi chịu đau, cầu xin vạn sự an lành, đó là lý do các quan 24 ở Houston không 1 hay biết. Gì đây, trách tên Là ồn ào ư ? Không, nhất định là không. Tới giờ phút này, thông minh lão có thừa, nhưng vẫn chưa tìm đủ lời lẽ để cảm ơn vợ chồng “hắn ta” nữa là. Lời nguyện cầu đến thật lạ cho lão ước gì, bạn giữ chút tình 24 trên đầu bút như Là đã hát vang ở đầu môi. . Chân lý đã sáng tỏ, chỉ có kẻ lữ hành trong đêm trên nệm trắng của bệnh viện mới hiểu rõ cơn đau bệnh tật hành hạ.

Ta từ tâm thuở bên nhau

Còn bao chữ nghĩa, cho mềm môi nhau

Bóng mây ngày trước vai chung

Về đâu tình bạn !!! Ôi đâu tình người ?

Nhã Khang Aimee ơi,

Các bạn phải là các bậc chân tu, thoát thai khỏi tị hiềm ganh ghét từ kiếp nào để có được 1 tâm hồn khoáng đạt, vị tha rộng lượng, biết thương yêu đồng loại, không như lão, lúc nào cũng chỉ nghĩ đến hận thù, nhỏ nhen vụ lợi. Lão hôm nay cúi đầu, nghiêm chỉnh nhận thua với lời hứa, sửa đổi mai hậu.

Lời cảm ơn thì đúng là giả trá, cho những việc làm, hành động và nghĩa cử của các vị trong thời gian qua đối với các thành viên của hội ái hữu khóa 24 nhưng thật tình là 1 tiếng nấc ở cổ họng lão đã phát ra. Cái nấc cục cân nhắc triu mến, biết ơn đầy tha thiết, gợi đến cho các vị giọt ân tình cảm ơn.

Luôn tiện hôm nay, 1 đại xá từ Nhã, lão sẽ hoan hỉ trân trọng giới thiệu Aimee (1 hội viên mới), đến mọi thành viên bằng hữu của 24. Aimee hay TLiên, cũng chỉ là 1 khối lập phương thuần nhất, 1 nữ nhân vật hiếu động đầy tâm, đứng sau lưng hoặc bên cạnh Nhã để chủ động, thúc đẩy hoặc để được chia sẻ buồn vui với tình bằng hữu 24, nhất là những vị còn ở quê hương. Cô ta luôn âm thầm hỏi han và giúp đỡ những người bạn của anh Nhã.

Vài năm trước, lão và Aimee chỉ là “lovers of poetry”, gần đây hơn, lão đã tự ý cất nhắc cô ta lên “admirer of poetry”. Mong là Aimee sẽ rộng lượng, đồng ý và san sẻ với lão trong danh xưng này. Dù không mỹ miều cho lắm, nhưng là 1 biết ơn, rung cảm tột cùng của lão mỗi khi nghĩ đến “nàng tiên nữ màu nhiệm” này.

Rồi những thằng bạn của mình ở miệt dưới ? Ra sao cả rồi hồi những Khang Bình Ba Quý Tam Doãn ? Nghe bảo ở miệt dưới, hầu như tên hải quân nào cũng bị thăm hỏi về bệnh “Down Dit” này (?) BìnhQuýDoãn thì lão đã gặp, BaTamNhã có gặp lướt qua tại xứ CờHoa, chỉ còn mình mày thôi Khang ơi!

Cầu xin mọi tốt lành luôn ở mãi bên các bạn, nhất là Khang. Lão vẫn nhớ mãi cái đít ngúng nguẩy của “1 thiên kim đài cát” mày sở hữu, đã làm không biết bao thanh thiếu nữ thèm thuồng, ước ao được có ngày đó. Rồi căn gác nhà mày, bản doanh của 2 đứa, với thứ tự sắp xếp và ngăn nắp trong bàn tay của mày và các em. Lòng biết ơn sâu xa đến mày và các người thân.

Nếu lết hoặc bò được, lão sẽ đến với các bạn trong ngày gặp mặt. Lời hứa sẽ giữ với tất cả nhiệt tình mong ước. Mong rằng tiếng cười nói vui vẻ hôm nay của lão sẽ bắt đầu cho những chuỗi cười kế tiếp, rộn rã nổ đòn về tận Bolsa, vùng địa đàng vừa mở của 24

Chúc các quan và gia quyến, luôn dồi dào sức khỏe, an vui, hạnh phúc.

Chim biển TNSon

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Một lần biết ơn

Các Quan24,

Cuối cùng, con người vẫn phải tin vào luật vay trả công bằng, kiếp này kiếp sau hay thị hiện nhân tiền của 1 thượng đế siêu hình, có thật. Cũng như lão phải tin linh hồn con người là bất diệt, như đã đóng khung tim vàng câu châm ngôn bất hủ của quân trưởng mẹ “chỉ có tinh thần là quan trọng”.

Vậy là nhờ bạn bè bằng hữu và những lời cầu xin thống thiết, lão đã lội ngược được 1 nửa đường của đoạn khúc “tìm lại sự sống”, rõ ràng hơn là đã bước qua được cái dốc đấng cay (mổ xẻ lấy cục bướu ra). Giờ đây, trước mặt còn lại chỉ là đoạn đường dài thống khổ vật vả đau xé với ngày tháng hóa học trị liệu (chemo-therapy). Mỗi khi ý định “buông thả” trở lại, lão lại nhớ tới từng tiếng nói, từng lời văn dẫn đo, chậm rãi và chỉ vẽ thâm tình của mỗi một đứa bạn bè ...”cố gắng và cố gắng”.

Lão choàng tỉnh, thật lạ theo tiếng kèn báo hiệu ngày mới của “Tur kèn” bên trong hàng rào kẽm gai kbc3318.

Lão sẽ “walk” các bạn vài hàng, để các bạn có khái niệm chút định về ung thư nói chung và căn bệnh của lão nói riêng.

Bị Colon cancer 1999. Vào nhà thương, mổ xẻ cắt bỏ cái bướu, cắt thêm mỗi bên 4-6 cho an toàn, rồi hóa học trị liệu để giết virus khoảng 9 tháng (ngoại lưu, mỗi tuần vào BV 1 lần để được tiêm thuốc). Sau khi tiêm thuốc, người uể oải, rất đau đớn vì thuốc hành ca tuần. Rụng tóc, sides effected...etc.

Hai tháng sau, vết mổ bị defect, lão bị mổ lại và cắt bỏ ruột thêm. 2018, ung thư trở lại hành lão, đúng chỗ cũ (ngạc nhiên lớn cho y học, thường thì cancer trở lại trong vòng 5 năm tới đa). Lần này, lão chả thấy đau hay triệu chứng gì hết, lão rảnh rồi, đi tìm bệnh

cho vui, ai ngờ...bệnh thật haha. Trái bưởi lớn dần theo sự uốn éo qua lại với tài tập dợt “Tài Chi” của lão.

Vậy là bác sĩ quyết định cho mổ.

Không thể dùng súng đục lỗ, bắn phá bằng tia laser theo cách mới được, vì trái bưởi quá to (có thể đủ cho NH Nguyên 1 đĩa đồ nhâm). Vậy là lại lôi sách cũ ra lại, mổ banh để cắt bỏ, cộng thêm cắt 2 bên để diệt hậu họa. Vậy là ruột già của lão vốn đã thiếu chiều dài, này lại hụt hẫng hơn. Đoán xem, ông bác sĩ liền tặng thêm cho lão cái “bao màu nhiệm” treo lủng lẳng bên mình. Vậy là lão lại có thêm việc hàng ngày, tự săn sóc những hương hoa bài tiết trong người, trước khi chia cho đất trời. Đó là chuyện ngày mai. Ngày mai lão phải gặp bác sĩ để biết thêm về vận số của mình. Chắc là lão không giữ được lời hứa dù là rất mong ước. Mong rằng tiếng cười nói vui vẻ hôm nào đây của các bạn sẽ xóa bỏ bớt im lặng của những tên bạn không phó hội.

Chúc các quan và gia quyến, luôn dồi dào sức khỏe, an vui, hạnh phúc.

Chim biển TN Sơn

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Chỉ còn đúng 1 tuần nữa thôi , Cali sẽ đón các bạn Đệ
Nhị Song Ngư trên toàn thế giới về hội ngộ _ (5 năm
một lần) . Tụi mình đang ở cách Cali 5 giờ bay (
khoảng 4000 km) và đang tưởng tượng những ngày vui
sắp đến

Năm năm đến hẹn nữa rồi
Song Ngư họp bạn nhớ thời sinh viên
Năm nay bận chút việc riêng
" Vắng câu vọng cổ " , bạn hiền nhớ hông. ?? Thôi
thì để lấp khoảng không
Tặng bài thơ nhé ..đọc xong ...cười ..khà !!

Second đệ nhị đó nha
Two fish hai cá gọi là song ngư
Shaking boat con tàu lắc lư
Four seas bốn biển , wind blows gió gào
Which place drift giạt phương nào
Every where khắp chốn , downtown phố phường
Miss country nhớ quê hương
New land đất mới , love thương , thanks nhờ
Gift you tặng bạn , poem thơ
Reunite hội ngộ , wait chờ , for cho
FOURTY YEARS PLUS FIVE MORE
Bốn lăm năm chẵn , hẹn hò gặp nhau **Best**
wishes chúc bạn vài câu
Healthy khỏe mạnh , rich giàu , cheer vui
You anh , him hấn , me tui
Shake hand tay bắt , mặt vui face fun
Far xa , miss nhớ , near gần
Wish you chúc bạn , have fun vui nghen !!!

NA Sương

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Nhớ đến những người bạn đã qua đời

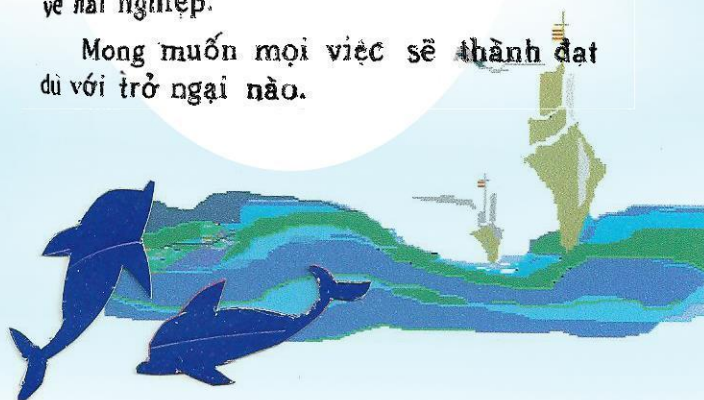

TRỊNH-TÙNG

27-9-1950 QUẢNG-NAM

Cố gắng tìm hiểu học hỏi những gì
về hải nghiệp.

Mong muốn mọi việc sẽ thành đạt
dù với trở ngại nào.

PHAM-VAN TRUC
20 02 1950 SÀI GÒN

By:Phạm Hữu Đản

Đặc Sản 45 Năm Hội Ngộ

Như Con Sóng Vỗ

Mưa rơi rơi ướt vai anh
Có làm ướt áo cô mình hay không? (*)
Trời bây giờ giống mùa Đông
Ta nghe lòng cũng lạnh lùng làm sao
Như con sóng vỗ dạt dào
Ta yêu em tự thuở nào không hay Buồn
lên đôi nhánh tay gầy
Đêm đêm ta tự đoạ đầy tấm thân
Thương em thương đến vô ngần Nhớ
em trời cũng buồn khuâng đến sầu
Một năm có mấy mùa Ngâu?
Để chim Ô Thước bắt cầu đón ai
Em về bên ấy miệt mài
Cách nhau có mấy đoạ dài cho cam
Mà sao ta thấy xa xăm
Mà sao ta thấy mù tăm dáng người

(*) Ca Dao Việt Nam

Mi Thứ H. E.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Con Chim bữa trước

Ta chừ mỗi bước lang thang Nghe
trong u uẩn hồn hoang đi vào
Chim Quyên chấp cánh bay cao
Cành không tâm thức xôn xao giọt buồn Nhớ
ai ta gọi luôn luôn
Như con nước thấp nhớ nguồn nước xa
Ngày nào tưởng đã gặp ta
Con chim đến, cất tiếng ca trên cành
Rộn ràng cây trở lá xanh
Nghe như gió cũng tự tình đâu đây
Chợt sao lòng thấy ngất ngây Mộng
về nở đẹp như mây lưng trời...

Thế mà thuyền thoát mù khơi
Rồi ta cũng đến một đời Phiêu Linh
Bây giờ mình lại một mình
Con Chim bữa trước trên cành đã bay

Mi Thứ H. E.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Ta Còn Nợ Em ⁽¹⁾

Ta còn nợ em một cánh tình
Yêu em trong tiềm thức mộng mênh
Mười năm cách biệt mười năm vẫn
Em về trong mộng mị mung linh

Ta còn nợ em mấy nụ hôn
Vành môi âu yếm, nét dỗi hờn Ngày
xưa gần gũi sao hờ hững
Bây giờ thương nhớ ngập Linh hồn

Ta còn nợ em chuyện Ái Ân Trong
mơ em đẹp mấy mùa Xuân
Sao trời lóng lánh lên đôi mắt
Cùng em, ta chuốc chén Thanh Tân

Ta còn nợ em một vòng tay
Ghì siết trong lòng đắm đắm say
Hương Tình thơm ngát đôi vòng ngực
Rung động đất trời ngây ngất ngây

Mưa về xin gội rửa niềm đau Một
buổi yêu em vạn kiếp sầu Ngàn
sau xin nhớ ai còn đợi
Em hái trao ta đóa mộng đầu ⁽²⁾

Mi Thứ H. E.

(1) Cảm hứng qua nhạc phẩm “Anh Còn Nợ Em” của nhạc sĩ Anh Bằng

(2) Mượn của nhà thơ LTL trong bài Một Chút Tình

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Ta Muốn

Ta muốn hằng đêm chẳng nhớ người
Muốn lòng thôi cảm thấy đơn côi
Ta muốn tim ta là gỗ đá Không còn
rung động lúc em cười

Ta muốn quên đi những êm đêm
Ta muốn khi xưa đừng quên em Đừng
ngồi chung chuyến tàu Định Mệnh
Đừng bước bên nhau đêm từng đêm

Ta muốn biết người lúc sơ khai
Hoa còn phong nhụy, tuổi trẻ cài
Ngày ấy ta còn trong trắng lắm
Không thẹn lòng nói tiếng yêu ai

Ta muốn đưa em trọn cuộc đời Ta
muốn tìm về thuở đôi mươi
Ta muốn thời gian đi ngược lại
Ta muốn mình là của nhau thôi

Ta muốn xin em chén rượu nồng
Đem về sưởi ấm chuỗi ngày Đông
Ta muốn một lần ôm dáng Ngọc
Một lần được thấy má em hồng

Mơ một chiều mưa gió náo nê Mây
mù giăng kín nẻo đam mê
Ta muốn một lần quên tất cả Em
đến cùng ta, lạc lối về

Mi Thứ H. E.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Thương Nhớ Buồn Vui

Thương

Thương em ngày tháng đông đưa
Thương em đi sớm về trưa nhọc nhằn
Thương em luống những băng khuôn
Thương em nặng gánh phong trần thế gian
Thương em nghìn mối lo toan
Thương em tìm mãi Thiên Đường nơi nao?
Thương em con nước dạt dào
Thương em suối biếc ngọt ngào tình thâm
Thương em dầu có thặng trầm
Thương em xin trọn trăm năm bạc đầu
Thương em đời vốn bể dâu
Thương em cõi tạm về đâu... hay là
Rời đây đời phải chia xa
Thương em lẻ bóng vào ra một mình

Nhớ

Nhớ con phố nhỏ không tên
Nhớ chân ai bước đường quên lối về
Nhớ chiều mưa gió lê thê
Nhớ vành môi ngọt đê mê nồng nàn
Nhớ đôi mắt biếc mơ màng
Nhớ vàng trắng cũ võ vàng đáng mai
Nhớ thương con nước miệt mài
Nhớ lần chung lối gót hài thân quen
Nhớ cơn buốt giá qua tim
Nhớ ngày cách biệt, nhớ niềm xót xa

Buồn

Buồn vì trời xuống cơn mưa
Buồn cây trút lá, rừng xưa thay màu
Buồn cho ngày tháng qua mau
Buồn trong thoáng chốc mái đầu điểm sương
Buồn vì một cuộc tình vương
Buồn mây giăng mắt nhớ thương ngút ngàn
Buồn sao duyên kiếp muộn màng

Buồn chưa yêu đã phụ phàng trong nhau
Buồn lên chót vót ngọn sầu
Buồn về gói ghém niềm đau tháng mười

Vui

Vui vì màu áo em hồng
Vui mùa Đông lạnh, rượu nồng em trao
Vui môi em, đóa anh đào
Vui mùa Xuân tắm nắng vào hồn em
Vui em, một mái tóc mềm
Vui mùa Hạ, trắng mộng mênh tơ trời
Vui tay em dậy sóng khơi
Vui mùa Thu mắt em ngời sao thưa
Vui cùng em bước đêm mưa
Vui dầu một chút tình xưa hột hời
Vui khi nghe tiếng em cười
Vui vì nằm mộng thấy người trong mơ

Mi Thứ H.E.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Cám Ơn Người

Ngàn lần xin cám ơn em
Đã mang bao nỗi êm đềm qua đây
Quên rồi thực tế chua cay
Mặc hồn lơ lửng như mây lưng trời

Tình ta dâng sóng ngàn khơi
Triều dâng khe khẽ thốt lời yêu đương
Trong cơn mộng mị hoang đường Em
về như một Tiên Nương dịu dàng Nụ
cười nghiêng bóng Đài Trang
Ngẩn ngơ đôi mắt nai vàng xinh xinh
Rèm mi khép nép ân tình
Tóc mây thơm ngát hương trinh dạt dào Bờ
môi âu yếm ngọt ngào
Hồn ta ngất ngưỡng đi vào hư không

Em cho ta chén rượu nồng
Rượu kia đã cạn trong lòng còn say

Mi Thứ H. E.

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Các bạn thân,

Bạn TN Sơn đã tha...thiệt... kêu gọi những con cá 24 tản mát khắp nơi hãy bơi về vùng biển Cali gió lộng trời xanh để cùng đoàn tụ dzui dzẻ vào dịp 45 Năm Hạp Mặt trong lúc tuổi chúng ta đang bước vào mùa Đông giá lạnh.

".... Chỉ còn dăm ngày nữa vui chơi / Hãy nhìn xem vẻ đẹp cõi đời !...."
Vậy các bạn hãy nghĩ đến đại gia đình 24 mà bỏ qua những chuyện hiểu lầm linh tinh để sao cho tinh thần được thanh thản lúc cuối đời.

Đúng "Được thua thì cũng thế thôi!..." Thật bất hạnh cho những ai cứ thích ôm khư khư cái của nợ ấy bên mình về bên kia....

Hy vọng những lời mời gọi của BTC, TN Sơn và các bạn khác sẽ làm những con cá 24 khắp nơi thổn thức mà bơi về tập trung tại vùng biển Nam Cali. Tuổi + -7 bó không còn nhiều thời gian, đơn vị chỉ được tính bằng Ngày thôi đấy. Hãy "tranh thủ" để khỏi phải hối hận. Đừng hà tiện quá để đời sau mới hưởng. Dại dột, dại dột !!!

Hẹn gặp các bạn thật đông đủ !

TH Văn

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

"Trần Ngọc Sơn thân mến///

Tao nghĩ mày không sao đâu....rồi mày cũng vượt qua khỏi thôi... Tao từ cuối năm ngoái tới bây giờ ,tuy không có mỗ xẽ gì hết nhưng tao cũng bị suốt hơn 7 tháng nay....

Đầu tiên là tao bị thoái hóa cột sống...dĩa đệm số 5 lòi ra ngoài chạm dây thần kinh...đau thấy ông bà ông vải luôn, không có thuốc gì chữa khỏi ,,,,sau cùng chống gậy đi chầm cứu...kể đó là đau chân bên trái.....đi chung vài bước là sụm.... ..tiếp theo đau dĩa đệm ở mông bên trái.....suốt trong 3 tháng uống thuốc đau nhức....khg biết có phải vì khg ngủ được mà tension tao lên 196/ 110.suốt trong 2,,,3 tuần,..

..bác sĩ sợ đột quỵ cho nên khg cho uống thuốc đau nhức nữa mà chỉ uống thuốc cho hạ tension

Đến cuối tháng 3 thì bị chảy nước mắt bên phải....đi Nhãn khoa thì họ nói bị cuờm...

Đến tháng 5 thì đau răng hàm trên bên trái, sung nguyên gò má...1 tuần liên tiếpsau đó thì lỗ tai trái bị điếc luôn....(lỗ tai phải bị mất thính giác 60 % cả 10 năm nay)

Tới nay đã 2 tháng qua mấy bác sĩ lỗ tai nhưng khg ai chữa được..mặc dù họ đã chỉnh máy nghe mấy lần nhưng hoàn toàn khg nghe gì hết...

Điện thoại ai gọi có reo lớn cỡ nào tao cũng khg nghe....

Tuổi già mình ai cũng phải đi qua ngõ này hết...nhưng có người bị lai rai thôi...nhưng có người dờn vào 1 lúc....Nhiều khi tao muốn đi cho rồi khỏi phiền cho vợ con...nhưng rồi cuộc vẫn sống nhẩn rảnh ..

Mấy viết thứ còn hay lắm....máu tếu trong người mày vẫn còn...cho nên mày sẽ vượt qua dễ dàng....khg sao đâu....

Hiện tại tao đi bộ chừng hơn 100 met là phải đứng lại và ngồi nghỉ ,một lát sau mới đi tiếp được...cho nên tao xin lỗi mày và các bạn tao khó thể nào đi dự hợp bạn kỳ này tại Mỹ...

Tuy vậy các thư từ của mày và các bạn tao đều đọc được hết.. Bây giờ

Bác sĩ book cho tao đi bệnh viện Tai...nhưng phải chờ theo

list,,,khg biết chừng nào họ kêu...

Vài hàng cổ động sức " Cầu Sinh " cho mày và cả cho tao luôn.... Tao trong tù..năm 78 khi ở Học Môn thành Ông Năm ...tao đi họ công tay ,và dùng bả súng AK đánh bể bao tử...khi bạn bè dìu tao về trại , bạn bè tưởng tao sẽ chết trong đêm đó...Nhưng tối đó tao nằm thờ nguyên đêm...khi trại gõ keng 5 giờ sáng , thì tao dậy điếm danh ...sau đó đi đánh volley.....ai cũng té ngựa...khg ngờ tao vượt qua lẹ như vậy...

Cho nên mấy cũng phải vượt qua và hợp mật với các bạn vào cuối tháng 8
nghe mậ.... Vài dòng tâm sự...
Nhã 24 Miệt dưới."

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

HẠN CHÓT ĐỂ ĐẶT BÀN TẠI NHÀ HÀNG - TÓM LƯỢC TIN TỨC NGÀY HỘI NGỘ

Hi Bác Thiện Vu, Chỉ còn vài ngày nữa là chúng ta lại gặp nhau sau 45 năm từ giả Quân Trường Nhà trang. Bác có thể tóm tắt gửi lại tất cả tin tức, ngày gio, địa điểm và những sinh hoạt để chào đón các bạn 24 khắp nơi về Nam Cali cho mọi người biết được không?

Cũng vì nhiều lý do có nhiều bạn giờ này cũng không lên tiếng tham dự không có nghĩa là quá muộn. Các bạn ấy biết đâu cũng có thể tham dự được trước khi BTC phải đặt bàn và báo cáo số đầu người tham dự cho nhà hàng.

Mong các bạn chưa lên tiếng sẽ xấp sếp thời giá để cố gắng đến gặp nhau để ít nhất mọi người lại có những bức ảnh lưu niệm thật đẹp cho chúng ta và con cháu chúng ta nữa.

Mẹ của Q năm nay đã 96 tuổi và bà nói là bà muốn đi dự khóa hội ngộ 45 của HQ để nhìn lại hình ảnh của các con ngày xưa. Hôm trước bà dự hát cho nhau nghe ở nhà hàng Paradise với các bạn k24 Nam Cali. Bà thích lắm! Má Quang sẽ tham dự đêm 9/2/18 với 8 gia đình anh em của Quang nữa!

Thiện có thể copy bản tóm lược tin tức để gửi cho 24 email và tất cả các email riêng của các bạn không còn trong email group nếu có.

K24 chúng ta "bằng nhau cả! Gặp nhau tan hàng cố gắng" không ai có gì mà phải ngại ngùng, khó chịu với bất cứ một cá nhân nào cả. và không có cá nhân nào có tư cách để nói những lời nói và làm một việc gì không đúng đắn với các bạn bè 24 cả! Nếu có đó chỉ là tư cách riêng của cá nhân đó thôi nhưng tình 24 vẫn không có gì thay đổi cả! Ngày họp mặt là của chúng ta là của toàn khóa 24 chứ không phải của riêng ai!

Ngày vào họp khóa ở viện dưỡng lão, (long term care, Nursing home, hospice).

hay bạn bè còn mạnh khỏe phải rủ nhà đến tận nhà để tham hỏi nhau không xa lắm đâu các bạn.

nếu bạn nào không muốn chính thức ghi danh thì cứ nói bạn nào thân thiết ghi danh thêm chỗ ngồi thôi rồi vào tham dự ngồi chung với bàn của mình thích! tạo sự ngạc nhiên mừng rỡ cho anh em cùng khóa! thôi cố gắng lên nhá các bạn! Bây giờ chỉ còn tinh thần và sức khỏe là quan trọng! Chúc mọi người sức khỏe dồi dào và hạnh phúc. Mong các Bác Bac và Nam Cali có mặt trong đêm hội ngộ đông đủ nhé! Bac Nguyen van TU, Ho Qui Chuong va nhieu bac khac nua, Dau roi?

Thanks

Quang Duong

Các em khoa Song Ngữ II thân mến

Nhân danh "Anh Năm CHỖ HỒ PHỖ",

anh vô cùng hoan hỉ gửi đến toàn thể gia đình Song Ngữ II lời chào mừng thăm thiết thực. Anh cũng rất hân hạnh trước cảm tình nồng hậu của các em đã gửi lời mời anh đến chung vui kỷ niệm 45 năm RA KHỎI.

Rất tiếc, vì lý do sức khỏe, anh không thể tham dự được, nên đành gửi đến các em mấy dòng tâm sự.

Là những thanh niên ưu tú mang truân thống "chưa từng xuống biển" các em đã tự nguyện gia nhập Hải Quân, chọn nghiệp hải hồ để thi hành nghĩa vụ công dân. Trong thời chiến và tự hồi về TT/HQ/HQ/W7 khoảng cuối năm 1971, nhập khóa 24 SU HQ.

Vừa chuyển cần học tập, miệt mài trau dồi hải nghiệp, các em vừa có cơ duyên tích cực tham gia đại công tác xây dựng tượng Thánh Tổ Trần Hưng Đạo tôn bài cát nước mặt quân trường. Một số trong các em có rằng khiếu nghệ thuật đã dốc toàn tâm ý vào công tác đức dõ, tỏ đáp, chàm trở, điêu khắc từng chi tiết để Thánh Tượng được hoàn chỉnh tối đa có thể cho kịp ngày inong chớ là ần định.

Đó là ngày mãn khóa 24 SETH Song
Ngũ Đế cũng là ngày khánh thành
Tượng Thánh Tổ.

Trong tư thế "lời thề Sông Hổ", Thánh
tượng thật uy nghiêm hùng vĩ với đầy
đủ khối giáp sắt rỗng, kiếm dài vũ
dũng, súng súng giữa Cổng Viên Bật Đồng
hoa mỹ, nơi bắt tên nên trời xanh biển
cộng là niềm tự hào của quân Trường
hải hùng - và của các em nói riêng -
là niềm hạnh phúc cho các hàng khóa sinh
khi tiếp đón thân nhân tại hai dãy
"lưu tao ngộ" nên thờ.

Đây là lần đầu tiên tại TTH/HA/NT
Khóa 24 SETH cũng là khóa đầu tiên
được trang nghiêm đứng dưới chân tượng
Thánh Tổ Đại Bực RAKHƠI, thanh tâm
thể nguyện: Hồn dân Tổ Quốc
Thần gọi Đại Duồng.

Theo như câu chiến sự ngày càng
khốc liệt, Khóa 24 SETH đã được phân phối
phục vụ các chiến hàm, giảng đoàn và huấn đoàn
để góp công chiến đấu bảo vệ miền Nam Tự Do.
Đã có vài em đã anh dũng hy sinh
trên sông nước, máu đào tô đậm sắc phù sa,
đã có những em đã gục ngã tại các cửa
sông, vịnh biển, ghềnh đá khi truy cản
tàu tiếp tế của địch dọc bờ các Vung
Zuyên Hải. Đặc biệt nhất là cũng có
anh em đã oanh liệt.

Cổ sông Hoàng Sa chổng Bắc-thu
Thôn xã đã tan thành bọt biển
Danh tiếng bia sông rộng muốn trôi...

Những tiếng dài ngiệp cơn dài, kinh
ngủ cơn nhức hủi đen vầy rừng tên
Sông nước...

Nào ngờ rạn nước không may!!!
Còn bao giờ làm sụp đổ cả miền Nam,
quên phăng mọi lu' sinh, cố gắng...
đưa đến cả ngu' tan hàng, xa bên' bờ tàu!

Đã rồi: Từ đạo xuôi rên loạn núi sông,
Sông Ngự tan hàng... đời mệnh mỏng
Tìm bên từ do tên đất khách
Gỡ thân từ nạn, kiếp luân vòng!!!

Với tuổi thanh niên còn đầy sức
phấn đấu, chí tự cường, với trình độ
kiến thức sẵn có, các em đã kiên trì
khắc phục mọi khó khăn đi nhanh chóng
hội nhập vào xã hội mới, tự tạo cho
mình những thành quả mới, gầy dựng
cuộc đời mới.

Sau khi ổn định được cuộc sống mới,
làm sao không có những giây phút danh lòng
lặng nghe dư âm quá khứ văng vẳng
đầu đầy như tiếng chim trời thốt thốt gọi đàn.
Từ đó, các em đã tìm đến nhau, từ
muôn phương hội tụ về nơi lại tỉnh
đồng khóa Kéo sơn trong luân lạc, cùng
ôn lại kỷ niệm xưa với bao luyến tiếc

ngắm ngui :

Khua viết từng đường, cốt song ngàn,
Vui nghe ngàn giờ lòng thênh thang
Mà nay... thôi hết đời hồ hải
Đánh gỏi vào trong kiếp đời dang!

Dù bắt đầu đi phải mang dấu chiến bại,
tuy thế phụng long vẫn rày rứt nhớ cội
nguồn, dẫu đất khách hồn vẫn miền man
sầu cố quốc, chúng ta vẫn nung nấu
lời vọng một ngày về góp chút công sức
quảng phục quê hương và nhất là :

Rửa hận Hoàng Sa... nặng ước mong
Ngay về mang tea' lại non sông
Mạnh hơn trong hàng người tea' Việt,
Một chút hiên ngang giữa vạn lòng!

Rồi từng năm, từng năm đã trôi qua!
Hì vọng chưa thành, càng cố công hì vọng!

Và hôm nay, các em cũng nhau hợp mặt
kỷ niệm 45 năm ĐAKHOI, cũng tay bắt
mặt mừng, cũng hân huyên tâm sự, cũng
nhìn nhau đi thây... tuổi đã cao, tóc
đã bạc, sức đã yếu... mà nghiệp xưa
dang dở, nguyện xưa không thành,
chuyện nước không xong,

Thôi thôi,
còn lại khoảng đời đã ngã về chiều, xin
hãy dành trọn chút tình nhà, nở chài
đem tâm tư kinh nghiệm vun đắp ~~cho~~
thế hệ tương lai cho hồn kiếp hải âu
lấp lánh, cho an phận Song Ngư.

Thân ái chúc tổ chức lễ hội được
thành công mỹ mãn;

Thân ái chúc từng em cũng từng quý quyền,
hạnh phúc dồi dào, tài lộc sung mãn, vạn điều
may mắn, vạn nỗi hân thông, vạn sự
thành công, vạn cầu đắc nguyện.

Thân ái chúc các em trọn vui hợp thời,
mềm môi tài ngộ, ngọt giọng tưởng phùng;

Đặc biệt nhất là Thân ái chúc
"Quý THIÊN" luôn luôn khỏe đẹp,
mãi mãi đẹp trẻ, đẹp già, đẹp lão
đó "lái đẹp" Song Ngư cở biển.

Anh Năm CHB HỒ PHỐ
Bãi Bút.

Nguyễn Văn Nhul

08-26-2018

Lời Tâm Tình của Bạn bè Đệ Nhị Song Ngư đối với bạn HQ Thiếu uý Trịnh Đình Vinh

Thành Thật Chia Buồn

Trịnh Đình Vinh
Ngày sinh: 29/09/1949
Ngày mất: 15/05/2018

Lời tâm tình của bạn Nguyễn Văn Phẫu

Kể từ ngày tốt nghiệp Khoá 24 SQHQNT (01.09.1973), các bạn bè cùng khoá đã tung cánh chim bay đi khắp nơi trên biển cả và các dòng sông yêu thương và những vùng duyên hải. Vì vậy, tôi đã tận dụng cơ hội để đến gặp lại một số bạn bè cùng khoá vào dịp ĐHCN được tổ chức vào ngày 30.04.1983 tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn sau bao nhiêu xa cách. Nhân dịp này tôi đã gặp Trịnh đình Vinh và nhiều bạn cùng khoá 24 khác.

Năm ấy tôi đang học Dự Bị Đại Học, mặc dù mới qua định cư tại Tây Đức hơn vài năm, nhưng vì nhu cầu cần thiết tôi đã qua Mỹ, Washington DC, để tham dự ĐH. Năm đó vui quá, chúng tôi gặp lại nhau kể từ ngày chiến tranh chấm dứt 30.4.1975. Năm ấy tôi đến nhà bạn Phạm Trọng Phúc và tạm cư ngụ mấy hôm để tham dự ĐH. Bạn

Phúc đã chở tôi đi nhiều nơi thăm viếng và tham dự ĐHCN. Tôi luôn biết ơn vợ chồng Phúc. Ngoài ra, sau ĐH, các bạn đang định cư ở Nam California lúc đó như Nguyễn Ngọc My, Tô Tiếng, Nguyễn Cửu Chi... đã hùn tiền mua cho tôi vé máy bay sang Nam California thăm viếng các bạn bè khác mấy hôm. Tuyệt vời. Rất cảm ơn các bạn.

Năm 2006 tôi có cơ hội gặp lại Trịnh Đình Vinh và Cao Bá Bạch tại Manhattan, New York City nhân dịp tôi qua đó chuẩn bị cho đứa con gái của tôi vào học New York University, ngành Finance. Chúng tôi rủ nhau vào nhà hàng Tàu ăn và trò chuyện sau bao nhiêu năm không gặp. Chúng tôi kể chuyện liên miên, cả chuyện đi tù cải tạo sau ngày 30.4.1975.

Lúc đó thấy Vinh có sức khoẻ tốt. Không ngờ bạn TĐ Vinh từ giả bạn bè quá sớm.

Rất tiếc không có dịp để đến tiễn đưa bạn Vinh lần cuối tại vùng Houston, Texas, Hoa Kỳ. Không gì hơn, nơi xứ người tôi xin chia buồn với chị Vinh và tang quyến đồng thời xin cầu nguyện cho hương linh bạn Trịnh Đình Vinh sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

Thành Kính Phân Ưu
Nguyễn Văn Phẫu
22.05.2018

Một vài hình ảnh sưu tầm có hình bạn Trịnh Đình Vinh được chụp tại Thủ đô Hoa Thịnh Đốn năm.1983:

Từ trái: NN My, PT Phúc, NC Chi, Ngô Văn Lạch, NV Phẫu, TD Vinh

Từ trái: NK. Trọng, ND. Thiện, NC. Chi, NV. Phẫu, TT. Hoạt, T.

Tiếng, CT Tùng, TV Luyến tại Nam California

Tâm sự của HQ24 Phạm Trọng Phúc

Vinh ơi,

Ngày tao gặp lại mày tại Mỹ lần đầu tiên, tao còn nhớ kỹ tại bộ Nông Nghiệp (Agriculture) tại vùng Hoa Thịnh Đốn (Washington D.C) . Sau khi ra trường, mỗi thằng chọn một đơn vị nên chúng mình lưu lạc mỗi đứa mỗi nơi thằng đi tàu biển, thằng về Hải đội, thằng thích duyên đoàn, còn thằng thì chọn giang đoàn. Tao chọn về Giang đoàn 51 TT, bởi vì tao mê sông, rạch đơn vị tao may mắn ở Cát Lái gần ài-gòn, còn mày về GD 64 TT dưới tận Hậu giang, giữa tao và mày chưa bao giờ được gặp nhau kể từ ngày ra trường Hải Quân. Nhưng hôm đó gặp lại mày nếu tao không nhầm thì khoảng gần cuối năm 1977. Có tại Hội L.L.Q.D.V.N.H.N. Tổ chức, từ trong hội trường của bộ Nông Nghiệp (Agriculture) Hoa Kỳ tại Washington D.C., tao đi ra thì gặp 3 thằng tụi mày, gồm Phạm văn Trúc, Trần Thiện Khải, và người đi sau cùng là mày, đã đi xe từ Massachusett lái xuống vùng D.C mất 8 tiếng . Mừng rỡ tao nhào lại ôm tụi mày vì biết kể từ nay tao không còn phải cô đơn nữa, lúc đó tụi mình như những đứa bé vội kéo nhau ra góc của tòa building để hỏi thăm nhau ríu rít, thật không có cảnh nào có thể sánh với những giây phút ấy nó đã in sâu trong tao đến nay đã được 41 năm rồi, mà tao vẫn tưởng như mới hôm qua nụ cười của Trúc, Vinh, cũng như của Khải không bao giờ tao quên. Sau Đại Hội tao đã kéo tụi mày về căn Apartment của tao đang share với thằng Châu hồng Thu, và một thằng bạn học chung ở trường NOVA., ở tại khu seven corners(bây giờ là khu Eden) ở Virginia. Cả đêm hôm ấy bốn thằng ngồi uống nước đầu lảo suốt đêm, thôi thì đủ thứ chuyện như nó bị ứ đọng từ bao nhiêu năm bây giờ mới được xả, tao nhớ thằng Trúc nháy mắt cho tao với mày chọc thằng Khải là " thằng xấu trai nhất khóa " thế là nó chửi toáng là 3 thằng mày ganh tỵ với sắc đẹp của nó, những chuyện vui nó làm tao nhớ mãi . Cuối cùng thì cũng nói đến đời sống hiện tại nơi xứ người, cho tương lai của đất nước, về sau Khải nói nó sẽ trở về học tại đại học Rhode Island còn Trúc thì sẽ đi làm trước rồi sẽ tính sau v.v.....Cuối cùng thì ngả ra ngủ khò vì đã gà sáng. Sau đó từ năm 1977 đến năm 1981 tao đã lên

Peabody city của tiểu bang Massachusetts khoảng 3 lần có một lần chỉ có anh L. Hồng và tao đến nhà thằng Trúc và mày nấu cơm cho bọn tao ăn để anh Hồng làm lễ tuyên thệ cho Khải, để tao còn kịp phải trở về Virginia để ngày hôm sau phải đi làm nữa. Rồi một thời gian sau tao nghe tin Trúc bị tai nạn trên highway nhưng lúc đó tao không có mặt tại Virginia thật hối hận để có thể thăm viếng nó. Còn Khải tao có biết lúc nó đi, nhưng không phải ở dưới tao mà ở New York, cho đến khi nhận tin nó bị tử thương trong chiến khu, giờ thì đến lượt mày, chúng mày lần lượt ra đi đã để lại cho bạn bè nhưng nỗi nhớ thương, nhưng cá nhân tao thì tao hãnh diện và may mắn đã có được những người bạn như chúng mày đã xứng đáng là con dân của nước V.N.C.H., cũng là những chiến sĩ Hải Quân oai hùng đã theo gương của ông cha chống lại kẻ ngoại xâm chứ không phải là phường bán nước hại dân.

Cuối cùng xin cầu nguyện cho các bạn Trịnh Đình Vinh, Trần Thiện Khải, Phạm Văn Trúc được siêu thoát về nơi cảnh Phật.

Thân kính,

Phạm trọng Phúc

21.5.2018

Tâm sự của Trịnh Hữu Văn

Phát và các bạn thân,

Thế là lại một con cá 24 đã bơi xa thật xa vào vùng Thiên Thủy Cung, nơi có biển êm sóng lặng nên thơ để được hưởng bao những lạc thú mà cõi trần gian ô trọc này không có.

TĐ Vinh đã từng một lần đi tìm Tự Do và đã toại nguyện, nhưng lần này Vinh đã tìm đến bến bờ khác còn hạnh phúc vạn lần hơn....

Phát ơi mày nói đúng đấy, mấy thằng sống lẻ tẻ mỗi thằng một nước như mày và tao, thằng Lương, thằng Tư, thằng Thảo...cảm thấy cô đơn tủi tủi, vì sẽ không thằng 24 nào đưa tiền tội mình như tiền thằng Vinh bây giờ !

Nhưng không sao, chúng mình vẫn còn được an ủi vào dịp tháng 9 này, lúc đó sẽ gặp lại bạn bè thân thương lúc cuối đời. Hy vọng các bạn 'không cô đơn' sẽ thông cảm mà ưu ái đón tiếp mấy thằng 'cô đơn' một cách đặc biệt !!!

Thôi TĐ Vinh bạn hãy an nghỉ nhé. Ai rồi cũng phải qua cái ải này, hẹn gặp lại sau !

TH Văn (Nauy)
21.5.2018

Các bạn 24 thân mến.

Thế là chúng ta lại mất thêm một người bạn nữa. Khoảng thời gian này 41 năm về trước, Vinh lang thang trong police station ở Mã Lai, tôi không còn nhớ rõ làm sao tôi có được địa chỉ của Vinh, thế là sau đó chúng tôi liên lạc nhau, tôi có nhờ người bảo trợ tôi bảo trợ cho Vinh, Vinh đã gọi cho tôi tất cả lý lịch cá nhân từ ngày, nơi sinh đến sổ quân, sổ ghe ngày vượt biên như đã khai phái đoàn Mỹ ở Mã Lai, nhưng chuyện bất thành vì phái đoàn Mỹ đã phỏng vấn Vinh cùng hai người bạn đã được một hội nhà thờ ở New Jersey bảo lãnh, thế là chúng tôi không có duyên gần nhau. Nhớ lại khoảng thời gian đó, để giúp đỡ bạn bè thân nhân bên trại Ty nạn mình chỉ bỏ tiền vào bì thư rồi gửi đi thoi, dĩ nhiên không được nhiều, và tôi đã gửi cho Vinh 20 đô. Tôi còn được những tin tức này vì tôi vừa tìm lại được những bức thư Vinh gửi mà tôi còn lưu giữ. 41 năm trôi qua thời gian quá dài, rồi gặp lại Vinh lần 24 hội ngộ ở Houston. Bây giờ Vinh đã từ bỏ bạn bè ra đi, thôi hãy an nghỉ nơi bạn đến Vinh ơi

ẤN
20.05.2018

Lời Tạ Từ với Bạn

Một thằng trong Đệ thất Hạm đội đã ra đi , thằng Bạn thân thiết từ quân trường , nhớ tới Mày , nhớ đến điều thuốc hút chung , nhớ đến

café Thượng Uyển, nhớ những lúc trốn trong phòng Kỹ Thuật ngủ Nhớ những buổi đi bờ ... nhiều kỷ niệm với Mây.

Năm năm trước , gặp nhau ở Ramada , Mây có nói khi Mây nghe tin tao đạp xe xích lô , trong dịp về VN , Mây có đi tìm mà không gặp , Tao có nói lúc đó mà gặp Mây cho Tao được 50 , 100 thì quý hóa.

Mây còn hỏi Tao đạp xe thời thế giả dạng hay sao?. Tao nói dối thấy mẹ , ở đó mà thời thế , Tao kể cho Tụi Mây nghe chuyện đạp xích lô trong phòng của thằng Đền , thằng Langhôm đó Thằng nào cũng xin

Bây giờ Mây đi , đi trước Tao một bước , thôi thì mỗi Thằng sẽ phải đến sân gare cuối của mình dầu sớm hay muộn

Mây còn may mắn ra đi trong vòng tay yêu thương của Bạn Bè , nhìn Bạn bè xúm xít hội tụ lại đưa Mây đi , Tao cũng vui cho Mây

Tự nghĩ ngày mai cuối chặng đường , những thằng như Tao , như thằng Ao văn Tư , như thằng Bùi văn Thảo , như thằng Văn ở Na Uy , thằng Lương , mỗi Thằng ở một nước chẳng có Thằng 24 nào mà đưa với đón

Trong lần hợp mặt tới , Mây không về gặp Bạn Bà như đã hứa
Phải chi ...

Thôi thì Mây đi ..

Phát Thọ

20.05.2018

Kg các bạn vài chi tiết về nhân thân của 24 Trịnh Đình Vinh, để tường:

SVSQ/HQ khoá 24 TĐV vượt biên, định cư tiểu bang Massachussetts, Hoa Kỳ năm 1977, TĐV đã làm việc, học và tốt nghiệp kỹ sư. Năm 1996, TĐV đến sống và làm việc tại New York trên 30 năm. TĐV lập gia đình năm 2000, không có con cái. TĐV nghỉ hưu năm 2016 (67

tuổi). Cuối năm 2017, vợ chồng TĐV dọn tới Katy, Texas để hưởng hưu. Tại thành phố Katy này, TĐV đã có sẵn những người bạn nổi khổ (không phải k24) đang định cư. TĐV dự tính sau khi ổn định nhà cửa thì sẽ trình diện nhập bầy 24 Houston, nhưng cơn bệnh quái ác đã đến quá nhanh. Bà xã TĐV cũng đã có công ăn việc làm trên 20 năm khi định cư tại New York. Vợ chồng TĐV không phải là lính mới.

1- TĐV có Retired Saving Account, rất dư khả năng để trang trải các chi phí nghỉ hưu như ăn uống, shopping, travel và all payments (medicare copays, deductibles, out-of-pockets ...). Nhờ đó, Chị Chi (vợ TĐV) có lí do để từ chối các giúp đỡ, phúng điếu bằng hiện kim khi TĐV nằm xuống.

2- Từ năm 1977 đến 2018, TĐV đã hăng hái tham gia các sinh hoạt đấu tranh cho Tự do và Nhân quyền VN. Do đó khi chết, TĐV xứng đáng được phủ cờ VNCH.

Đính kèm là vài hình ảnh của TĐV tại nhà quán Winford, Houston. Trong đó có hình phủ cờ VNCH, tấm hình cuối hết là hình bố mẹ vợ & vợ TĐV.

Nguyễn
20.05.2018

Hoà

Nguyễn

Hi anh (Nguyễn Văn Phảy),

Hôm trước sau khi anh cho tôi địa chỉ website này, tôi đã vào xem; nhiều trang mục khác nhau và nhiều bài vở phong phú lắm. Tất nhiên "chủ quán" cũng phải bỏ nhiều công sức lắm. Bravo anh.

Hôm qua một ch/hữu ở Houston/Texas gửi cho tôi tin một ch/h khóa 24 vừa qua đời, nhờ tôi post lên Trang Vĩnh Biệt của LS; rất tiếc LS đang in, tôi sẽ đăng số sau.

Cựu SVSQ Khoá 24 Trịnh Đình Vinh trước phục vụ tại Giang đoàn 64 Tuần Thám, đã từ trần ngày 14 tháng 5 năm 2018 tại bệnh viện Memorial Hermann Katy, thành phố Houston, Texas, HK.

Xin thông báo đến quý Niên trưởng và Quý Chiến hữu để tùy nghi.

Được biết, hoàn cảnh của Chiến hữu Trịnh Đình Vinh cần được giúp đỡ vì qua Hoa Kỳ không lâu và mới tới định cư tại Houston. Chỉ đơn độc hai vợ chồng và chị Vinh thì không rành đường xá.

Số điện thoại của chị Vinh là 516-356-3505.

Trân trọng thông báo.

Nguyễn Trần Đàm

Tháng 9 qua đây, nếu có lên San Jose thăm bạn bè, nhớ hello tôi đi uống cà phê.

Chúc sức khỏe anh và gia đình.

Thân quý

Hồ Hải

1 Cõi đi về

Thôi cõi đó, như dòng sông bãi cát

Như rừng cây và sóng biển muôn năm

Cùng một lúc, một ngày xanh tiếng hát

Như một đời, một thuở rất xa xăm.

Các bạn 24,

Bỏ ra ngoài những tiếng vo ve bàn tán, những bài viết hiểu mười biết một, những lời bàn trời cao đất rộng không kiểm chứng, thôi thì, chúng ta cùng nhau vui vẻ chấp nhận ý kiến và quyết định sau cùng của gia đình người quá vãng.

- 1- Sẽ không nhận sự phúng điệu bằng hiện kim.
- 2- Chấp nhận viếng thăm của bạn bè, thân hữu trọn ngày thứ bảy (May-19-2018) theo giờ mở cửa của nhà quán, cộng thêm sáng Chủ nhật (May-20-2018).
- 3- Ngày Chủ Nhật, sau khi đóng nắp quan, sẽ có buổi lễ phủ Quốc Kỳ VNCH), do các niên trưởng (thân hữu của a/c TDVinh) lúc 2.00PM.

Bạn DV Nghị sẽ làm MC cho buổi lễ, sau đó là lúc xác thịt của Vinh phải ra đi. K24 Houston sẽ giúp đỡ nhân lực nếu cần, với tiêu lễ.

Vài hàng tin các bạn rõ, thật sự thì chẳng ai nhàn rồi, một khi đã đồng thuận hy sinh những gì mình có thể cho tē

Trần Ngọc Sơn
17.05.2018

Phó Đề đốc HV Kỳ Thoại gửi email NV Phẫu để thông báo tin của HQ Nguyễn Trần Đàm:

Phổ biến các chiến hữu nào biết anh Vinh để tùy nghi giúp đỡ.

HV Kỳ Thoại

----- Forwarded message -----

From: **Dam Nguyen** <nguyentrاندam@gmail.com>

Date: 2018-05-16 22:59 GMT-05:00

Subject: SVSQ Trịnh Đình Vinh Khoá 24

To:

Kính gửi Quý Niên trưởng và Quý Chiến Hữu Hải Quân Houston.

Cựu SVSQ Khoá 24 Trịnh Đình Vinh từng phục vụ tại Giang đoàn 64 Tuần Thám, đã từ trần ngày 14 tháng 5 vừa qua tại bệnh viện Memorial Hermann Katy.

Xin thông báo đến quý Niên trưởng và Quý Chiến hữu để tùy nghi.

Được biết, hoàn cảnh của Chiến hữu Trịnh Đình Vinh cần được giúp đỡ vì qua Hoa Kỳ không lâu và mới tới định cư tại Houston. Chỉ đơn độc hai vợ chồng và chị Vinh thì không rành đường xá.

Số điện thoại của chị Vinh là 516-356-3505.

Trân trọng thông báo.

Nguyễn Trần Đàm

Hello Thiện , ông bạn Hải

thông tin của Vinh

Thưa anh chị cả

Vợ chồng Nhạc

.....Nhấn

..... Hải Anh Quốc

Trịnh Đình Vinh khoá 24 Nha Trang về đơn vị 64/TT năm 1973 khi vừa ra trường cùng ... Xuân cùng khoá (không nhớ tên họ)

Vinh bị bắt tại Kinh Ngang Thủ Thừa sông Vàm Cỏ cùng đơn vị 64/TT và 43 NC . Thiếu Tá Lê Anh Tuấn tự tử đêm 30/4. Chỉ Huy Trưởng Trương Minh Hoàng và các anh em khác như Súc, Vinh, Kiểm, Tâm ... theo lệnh DV Minh đầu hàng khi đem đơn vị về vùng an toàn...

Vinh qua Mỹ năm 1977 sau khi rời cải tạo, vì bị bắt tại chiến trường nên là tù binh Vinh không thuộc thành phần cải tạo được thả sớm. Về Boston, Vinh ở với tôi năm đầu năm 1978 - 1981 thì Vinh ở chung với

vài người bạn cùng khoá (Trúc, Châu , Khải)

Khoảng 1992 Vinh về New York City. Tại đây Vinh gặp Chi con của Trung Tá Bộ Binh đi diện HO họ lấy nhau rất hạnh phúc.

Vinh rời New York đầu năm 2018 về cư ngụ tại thành phố Katy cạnh Houston, chị Chi nói hiện đang trị bệnh tại Memorial Hermann Katy Hospital.

Nhấn ời, bác ghé thăm và cho tôi biết bệnh tình. Khi tôi gọi, hấn không nói được nhưng nghe nói Hải Boston hấn viết trên giấy hỏi vợ: Hải Râu... tức là hấn cũng chưa tậ như người bạn gọi điện thoại hỏi thăm gia đình hôm qua.

Chị Chi vợ của Vinh Số Điện thoại 516-356-3505. Nhạc ời bác làm ơn liên lạc với anh em HQ Nha Trang xem có ai khoá 24 cho họ biết. và nhớ nhờ anh em HQ ở đó yểm trợ. Hấn tứ cố vô thân. Hai vợ chồng thì không rành Houston. Tôi cũng không biết lý do Vinh về Texas.

Sẽ cố gắng thăm hấn tình nghĩa 64.

Thân chúc mọi người an vui - anh cả cố ăn uống và gìn giữ sức khoẻ nha.

Hải 64/TT

Các bạn 24 Houston, TX

Bạn Trịnh Đình Vinh mới dọn về Houston chưa được nửa năm đã vào bệnh viện và qua đời trong vòng 1 tuần lễ. Thiết nghĩ rằng chị Chi, vợ bạn Trịnh Đình Vinh, trong khoảng thời gian 1 tuần lễ vừa qua chắc phải đối diện với nhiều ưu tư, và bối rối. Chân ướt, chân ráo chưa ổn định đời sống tại địa phương xa lạ đã phải đưa chồng vào bệnh viện và sau đó phải quyết định rút ống dưỡng sinh. Cho dù bạn Trịnh Đình Vinh có được Medicare nhưng người hôn phối còn lại vẫn phải trả tiền co-pay, and Supplement Insurance Out-of-Pocket Limits, that vary between \$2,400 - \$6,700; it's a big chunk of money! Chưa kể các chi phí ma chay! Thiết nghĩ rằng những lời cầu nguyện hay chia buồn

trong tình huống này không giúp được gì!

Mong các bạn “Ghe Trưởng, Ghe Phó”, hoặc người định cư lâu năm tại Houston, nếu đã hưu trí xin dành chút thì giờ giúp chị Chi lo hậu sự cho bạn Trịnh Đình Vinh. Cho dù Vinh có người thân đến từ VN, hay chị Chi có vài người thân tại địa phương, nếu không gọi là tứ cố vô thân thì chị Chi hiện nay là người đơn chiếc. Các bạn nên tìm hiểu thêm về khả năng của chị Chi nếu cần sự tương trợ của các bạn cùng khóa. Việc trước mắt là tìm Nhà Quàn, và hoạch định chương trình để chôn cất, hoặc hỏa táng.

Nước xa không chữa được lửa gần. Mong các bạn “Ghe Trưởng, Ghe Phó” thể hiện tình đồng đội, hãy bỏ qua những tị hiềm về những kẻ “bỏ phiếu rồi, lấy phiếu lại” mà thiết thực tiễn đưa người chiến hữu vĩnh viễn ra đi bằng cách nhanh chóng gây quỹ để các bạn ở xa có thể đóng góp tiếp tay kịp thời cho việc tân liệm. Tôi xin đóng góp tương trợ.

Gung ho cũng chết! Bỏ phiếu rồi, lấy phiếu lại; rồi cũng theo ông, theo bà! Đọc bá website, rồi cũng xuôi tay nhắm mắt! Chết đi có mang theo được gì? “Nhân sinh tự cổ thùy vô tử, lưu thủ đan tâm chiếu hân thanh”.

Thời gian không chờ ai! Công, Hâu, Khanh, Tướng hoặc bá tánh thế gian, ai ai rồi cũng ru áo trần gian trở về các bụi. Kẻ đi trước, người đi sau chỉ là vấn đề thời gian. Mọi người chỉ cầu mong được ra đi một cách thanh thản an lành không đau đớn!

Đặt trường hợp chị Vinh và gia đình có đầy đủ khả năng ứng biến mọi mặt, dù sao sự ngỗ lời tương trợ của K24 tại địa phương cũng là điều nên làm để thể hiện tình người, tình bạn, và tình chiến hữu QL/VNCH.

Son Vũ

17.05.2018

Các bạn 24 thân mến...

Khi Linh cữu của bạn TDV ở nhà quàng,...thì Linh Giác của bạn TDV quanh quần đầu đó.....trong không gian nhà quàng....Linh giác đó sẽ nghe hết tất cả những gì các bạn nói hay đọc....khi các bạn bắt đầu đọc thì Linh Giác sẽ chăm chú nghe.....những lời và ý nghĩa của từ câu các bạn đọc sẽ ảnh hưởng rất lớn vào linh giác

Xin lỗi các bạn...tôi quá nhiều lời.

Nhã 24

Các bạn 24 ở Houston Texas thân mến...

Nếu các bạn có đi dự lễ diếu tang của bạn TDV ,tôi xin gởi các bạn " bài Diếu Văn " đưa tiễn bạn TDV về cõi vĩnh hằng....

Các bạn là người thay mặt toàn thể khóa 24 Nha Trang đưa tiễn bạn TDV về cõi vĩnh hằng .

Các bạn dùng điện thoại chụp hình bài diếu vănrồi cùng đọc trước linh cữu của bạn TDV..(hay các bạn in ra cũng được)

(đọc Chậm ...và đọc từ chữ,rõ tiếng lớn, cho tất cả mọi người tham dự nghe,,)

Các bạn không cần quì, các bạn đứng cũng được .

Mỗi người đốt 1 cây nhang , rồi đọc bài Niệm hương Trước Linh sà , tất cả xá 3 xá ,xong cắm tất cả nhang vào lư hương....

Sau đó tất cả đồng đọc bài " Diếu Văn " để tiễn bạn TDV

Niệm Hương trước Linh sà

**Khói nhang nghi ngút trước Linh sà,
Xông sạch hương hồn trước khí tan,
Hơi ấm đượm nhuần gom phách quế,
Giác linh hưởng phúc chốn thanh nhàn.**

Điều văn

Nương côi thọ hương hồn lia thể,
Trước linh sà phách quế hồi còn,
Nơi dạ đài chứng kiến lòng son,
Côi trần thể bà con thương tiếc.
Xa nhau bởi xác phàm phân biệt,
Nghĩ cuộc đời tan hiệp thảm thay,
Nay từ trần hồn phách nương mây,
Khởi ràng buộc muôn cay ngàn đắng,
Người trở gót cung Tiên dặm thẳng,
Hết vướng mang gánh nặng nợ trần,
Cách dương gian lia khỏi hương lân,
Nơi dị lộ dựa gần Tiên cảnh,
Đặng thông thả dạo chơi non lãnh ,
Mắt nhắm xem tranh cạnh dưới đời,
Ấy là nơi biển khổ vơi vơi,
Người ở thế lữ vơi nẻo tối .
Linh hồn đặng thanh thoi tiêu rồi,
Kẻ sống đang lặn lội bụi trần.
Cũng vì còn mang khối nhục thân,
Dường như thể trăm cân sức nặng ,
Miền cực lạc vong hồn bay thẳng,
Dứt sự đời dạ chẳng mến tranh,
Cuộc sang giàu giả dối lợi danh,
Người phàm tục chen giành rộn rục.
Chốn Âm Cảnh xa nhau cách bút,
Sống dương gian càng cực với đời.
Một mai dầu phỉ sạch thanh thoi ,
Hiệp một chỗ, gặp nơi khoái lạc .
Tâm quảng đại tâm Tiên cõi hạc ,
Xá lỗi người lầm lạc khi xưa ,
Vọng Anh linh độ kẻ mến ưa,
Lòng thành kính muối dưa xin chứng.

Tất cả xá 3 xá.

chấm hết.

Tôi vì thương mến bạn TDV gửi bài điều văn này...các bạn có muốn làm cho buổi lễ long trọng và đầy tình nghĩa.của khóa 24...thì tùy các bạn nhé.

**Cám ơn các bạn 24 HQ/NT
Nhã 24 Úc Châu**

17.05.2018

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Trước tiên chúc mừng Hội Ngộ Trùng Dương, Đại Hội kỷ niệm ĐNSN, K24 45 Ra Khơi; và tour đi du lịch ở Las Vegas, Nevada, Utah rất thành công.

Cũng xin cảm ơn các anh em K24 đã cho mình cơ hội tham dự Hội Ngộ Trùng Dương" này và cho mình cơ hội gặp lại các bạn học ngày xưa từ thời trung học, gặp nhau từ lúc "điểm mặt Trùng Dương ở Tiên Sa, ở Quang Trung Vườn Tao Ngộ, Bạch Đằng 2, Trường mẹ Nha Trang, ngay cả gặp lại các bạn K23, nhớ lại những "ngày xưa thân ái", và đặc biệt được cùng các bạn và quý Phụ Nhân đi thăm Valley of Fire ở Nevada và Zion National Park ở Utah, thấy được cảnh núi non Hùng Vĩ, nghe những mẫu chuyện vui dọc đường trên xe bus, và học được hát ca trù của Nhái 24, bạn Triệu Hữu Văn từ Oslo, Norway.

Ở tuổi "thất thập cổ lai hi" này thì những giây phút gặp gỡ đó không có gì quý giá hơn.

Cảm ơn Song, K25 đã đón mình từ phi trường khi tới Nam Cali, và vợ chồng Võ Đại Vạn đưa mình ra phi trường về lại Raleigh từ Las Vegas.

Cảm ơn vợ chồng Luyến rất nhiều từ việc cho tá túc đưa đón, cho xem khu vườn "thượng uyển", thấy được buổi Thanh Đa, Huế, tuy không to bằng buổi Biên Hòa, buổi Bolsa ... nhưng hình dáng rất đẹp, hấp dẫn, và đặc biệt "chỉ giáo" san sẻ" các kinh nghiệm đau thương, bí mật "kéo máy" của Las Vegas ... để mình "vơi đi" phần nào phí tổn vật chất cho chuyến đi này. Rất tiếc không có dịp THỌ GIÁO, tài nghệ của Cao Bá Bạch Hẹn ngày nào!

Nói về chuyến đi tour ni, nếu không quên nhắc đến Ban Tổ Chức, như Thiện Vũ, Thiện Đỗ, Chín Cửu, Thành Nguyễn Văn, đặc biệt tour leader Thủ Khoa Thuận, local Tour guide, cùng quý phu nhân, chắc "bị đàn em Đại Kỳ". Thank you các bạn nhiều lắm!

Đặc biệt trong dịp này, có dịp gặp được vợ chồng NV Phây. Cảm ơn món quà mang từ Đức của vợ chồng Phây, hai Chị Phu nhân của Phây và Luyến cho ăn Mì Quảng rất ư đúng là Mì "Ma Dề in" Quảng Nam Chính Cống bên nhà.

"Đêm nằm hơn năm ở", rất cảm ơn Luyến và Phu Nhân.

Cũng cảm ơn Song K25 cho tá túc ... nhưng mình muốn ở nhà vợ chồng Luyến để có thì giờ trò chuyện với Phây ... lâu ngày gặp lại.

Đúng là cơ duyên, nhờ vậy mới biết cái NGẤY, cái KHÒ "đuổi ma" của PHÂY. Xe Luyến mới rời nhà hàng Paracel vào 405 North ... là nghe tiếng đàn của Phây từ Đức... to bằng nhưng không réo rắt như tiếng kèn của Phát Sẹo từ Ba Lê.

Cũng nhờ dịp này mình mới "ngộ" được sự chịu đựng của các Phu Nhân khi đêm về. Cũng nhờ dịp này nghe tận tai tiếng kèn điệu luyện của Phát ... theo mình hơn tiếng kèn của Cựu Tổng Thống Clinton,

Ba ngày ở Nam Cali, gặp lại bạn bè rất vui. Các kỷ niệm xa xưa cứ ùn về

Một Cao Phương Thảo, Lê Mỹ Long là những "Cây Sậy" biết đi ngày nào .. bây giờ trông phương phi, đại gia .. Một Tô Tiếng ngày nào im lặng nhưng "Lớn Tiếng" bây giờ ăn nói diêm dăm như một nhà hiền triết ... phải mất một hồi 5, 3 phút trò chuyện mới "À" một tiếng ... mới nhận ra bạn mình.. Câu chuyện "Cá mồi" ở Quang Trung, bánh mì đường, bánh mì chuối ở Bạch Đằng hai ... cũng không quên. Chuyện say sòng .. khi còn tự găng Alpha .. ở PCE, PGM ... mới biết mùi và màu mặt như thế nào! Chuyện vui của những ngày huân nhục sống lại, chẳng hạn như:

Ôi kỷ niệm một thời!

Rất ư là vui gặp lại bạn bè ở tuổi thất thập cổ lai hy Ôi thời gian trôi mau.

Rất cảm động và vui khi thấy Lương và Việt đã và đang recover, đặc biệt vui hơn khi thấy và biết hai bạn thiết là may mắn có hai người bạn đời sẵn sóc ngày đêm.

Khi nhìn thấy hai Chị, chợt nghĩ về bà xã mình khi mình mò tìm với 5 bypasses cách đây hơn 10 năm, mình học được hai chữ "Sắt Son", "Thủy Chung", chiêm nghiệm được cái định nghĩa của hai chữ "hy sinh", chiều sâu của tình nghĩa vợ chồng, và mới biết câu nói chúng ta học trong những ngày đầu khi mới vào trường mẹ Nha Trang:

"Kiêu hùng lên anh, Chỉ có tinh thần là quan trọng!"

thật là quan
trọng!

Trong tâm tình đó, xin gởi tặng các bạn bài "Kiêu hùng lên anh, chỉ có tinh thần là quan trọng",

Và cũng để nói lên sự son sắt của các Chị và thủy chung của các Quan Song Ngư Hai, xin gửi tặng bài "Chú Cháu họ Trịnh Đàm thoại". Hườn mời đọc ...

Chúc hai bạn sẽ phục hồi, càng nhanh càng tốt.

Chuyến tour đi Las Vegas thăm Valley of Fire, công viên tiểu bang Nevada, và Công Viên Quốc Gia Zion ở Utah thật là vui, và xem được cảnh hùng vĩ của núi non, thiên nhiên, rất tiếc thời gian hạn hẹp không xem hết hai công viên này.

Dù sao chẳng nữa, câu chuyện cười trên xe bus, những bài hát về biển, người lính biển năm xưa, người yêu của các chàng thủy thủ ngày nào khi xe đang lăn bánh giữa sa mạc Mojave của Nevada, dọc theo núi non cảnh hùng vĩ của Utah làm ấm lòng các con kinh ngư năm nào, và mát lòng các Chị từng là hay đang là người yêu của các Đại Quan Áo Trắng thuở nào! Đặc biệt khi viết những dòng tâm tình này, một mình tôi, tay thì đánh keyboard nhưng miệng đang hát ca trù theo lối của SN 2 Văn Triệu. Tất cả đã ghi đậm trong ký ức chúng ta. Và mình nghĩ "tình bạn" thể hiện trong chuyến tour này cũng như những này trước ở Nam Cali sẽ sống mãi với ta.

Cá nhân mình rất cảm động vợ chồng Luyện hái Táo Tàu mang cho anh em, vợ chồng Chú Chín Cừu mang Táo Mỹ mặn Ta, Cao Bá Bạch sáng trước khi lên xe đi Utah, bảo mình:

"Hi Niên Trường, Sáng sớm tui đón uber có mua bánh mì cho Niên Trường rồi."

Ôi cảm động thật nhiều! Tình đàn anh, đàn em trong quân trường bất diệt. Thật ra Bạch Cao và tui cùng học Quang Trung nhưng tôi được đi khóa trước. Không

hiểu lý do gì Bạch lại đi khóa sau tui. Tui đoán chắc BTL/HQ chọn điểm tốt nghiệp ở Đại Học Quang Trung. Chắc anh Bạch cuối tuần hay lấy Poncho ngủ lại ở Vườn Tao Ngộ, kiệt sức lơ là việc học nên thi ra trường điểm thấp .. đi khóa sau. Thế Thôi!

Khi xe bus đến công viên, ngừng ăn trưa, chụp hình, tôi thực sự cảm động khi thấy nhiều trays bánh ít, chả giò của vợ chồng Võ Đại Vạn mang cho anh em.

Quý hóa thay! Tôi bảo vợ chồng Vạn, xin chụp tấm hình kỷ niệm, rất tiếc 2 khay chả giò đã được "thu dọn chiến trường":

Tình thân, Trịnh Hòe

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Tình Huỳnh Đệ

Thăm thoát 5 năm đã trôi qua. Vào cuối tháng 8 và nửa đầu tháng 9 năm nay vợ chồng tôi có dịp trở lại miền Nam California, Hoa Kỳ để tham dự Đại Hội 45 Năm Tốt Nghiệp Khoá Đề Nhị Song Ngư Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang được tổ chức tại nhà hàng Paracel và Majesty ở vùng Orange County.

Gặp cựu HQ Trung tá Phạm Đình San:

Sau Đại Hội tôi đã có xe vì đã mượn từ Đức quốc để đi thăm viếng thân hữu. Hai niên trưởng mà tôi rất mong muốn gặp đó là cựu HQ Trung Tá Phạm Đình San, K10 SQHQNT, là cựu Hạm trưởng Hộ Tống Hạm HQ11 đã tham dự trận chiến Mũi Dinh, vịnh Cà Ná, Phan Rang ngày 18.4.1975. Tại bờ biển, khi Dương Vận Hạm HQ503 mà tôi phục vụ, đang cứu vớt quân cán chính di tản từ thành phố Phan Rang đã bị thất thủ chạy ra hướng biển thì chiến hạm bị pháo của cộng quân bắn hư đài chỉ huy và trúng nhiều quả đại bác trên mặt nước. Chiến hạm HQ503 không chìm. Lúc đó chiến hạm HQ11 cũng ở trong vùng hoạt động, Hạm trưởng Phạm Đình San đã ra lệnh cho chiến hạm cấp tốc chạy đến gần chiến hạm HQ503 để tiếp cứu. Khi ra hải ngoại tôi liên lạc được với thủy thủ đoàn HQ11 và được biết đến HT PD San. HT San không cho tôi gọi là niên trưởng hay HT mà chỉ gọi là anh San mà thôi. Năm 2013 tôi và bà xã có dịp đi qua Nam California đã được vợ chồng anh San mời đi ăn. Lần này cũng vậy. Chúng tôi không quên vợ chồng anh San. Khi qua Nam California là tìm cách liên lạc với vợ chồng anh San để thăm viếng. Chúng tôi được anh chị San mời đến nhà hàng để đãi những món ăn đậm tình quê hương của vùng Orange County tuyệt ngon. Chúng tôi trò chuyện thật vui vẻ. Vợ chồng tôi dành trả tiền nhưng anh San đã giữ truyền thống hải quân QL VNCH đàn anh bao thầu cho đàn em. Gặp lại anh chị San sau 5 năm xa cách vẫn thấy anh chị San sức khỏe còn khá tốt. Hàng ngày anh San vẫn là tay quần vợt cừ khôi với tuổi 80. Suốt ngày, dường như anh San thường hiện diện ngoài sân quần vợt với bạn bè. Sức khỏe anh San còn tốt lắm. Nhờ vậy tinh thần anh San rất tráng kiện,

luôn vui tươi, kể nhiều chuyện cho đàn em nghe. Cảm ơn vợ chồng anh chị San nhiều.

Cựu HQ Trung tá Phạm Đình San, chị San, Thủy (vợ Phảy) và cựu HQ Thiếu úy NV Phảy

Gặp cựu HQ Trung tá Hoàng Đình Báu:

Một niên trưởng đàn anh khác mà tôi không bao giờ quên là cựu HQ Trung tá Hoàng Đình Báu, K11 SQHQNT và là nhà văn Tam Giang. Tôi quen biết niên trưởng Báu nhân dịp Đại Hội Công Giáo tại Đức quốc. Năm ấy niên trưởng Báu từ Mỹ qua Đức thăm viếng bà con, tình cờ gặp tôi. Trước khi niên trưởng Báu trở lại Mỹ tôi đã mời niên trưởng Báu đến nhà tôi vài hôm sau cùng của chuyến du lịch Đức quốc. Từ đó tôi thường trao đổi thư từ bài viết của tôi với đàn anh HĐ Báu. Khi niên trưởng Báu có bài mới viết gửi cho tôi, tôi cũng upload lên website <http://navygermany.gerussa.com>

Năm 2013 tôi cũng đã có dịp viếng thăm niên trưởng HĐ Báu và anh Phan Tấn Hải, chủ bút báo Việt Báo, là tác giả nhiều cuốn sách Thiền. Được hai anh mời vợ chồng tôi đi ăn năm đó. Năm nay vợ chồng tôi muốn qua Mỹ mời lại để đáp ơn. Vì trục trặc kỹ thuật qua điện thoại và thời gian quá eo hẹp, rất tiếc chúng tôi chỉ gặp được niên trưởng Báu mà thôi.

Gặp nhau tay bắt mặt mừng với tình huynh đệ. Anh Báu đã đưa vợ chồng tôi đến thăm viếng tượng đài Quang Trung Nguyễn Huệ tại góc đường Euclid và Garden Grove (Emperor Quang Trung).

Cựu HQ Trung Tá Hoàng Đình Báu và cựu HQ Thiếu úy Nguyễn văn Phảy dưới tượng đài Quang Trung.

Vua Quang Trung tên chính thức là Nguyễn Huệ, sinh năm 1753 tại làng Tây Sơn thuộc tỉnh Bình Định. Năm 18 tuổi, 1771, Nguyễn Huệ cùng 2 anh là Nguyễn Nhạc và Nguyễn Lữ đã nổi lên chống lại triều đình nhà Nguyễn ở Huế đang bị Trương Phúc Loan chuyên quyền.

Sau khi quân Tây Sơn đánh bại quân của chúa Nguyễn Ánh trong Nam, Nguyễn Huệ lên ngôi Hoàng Đế, lấy niên hiệu là Quang Trung, đóng đô ở Phú Xuân. Ngoài Bắc vua Lê Chiêu Thống sang cầu cứu nhà Thanh. Vua Thanh sai Tôn Sĩ Nghị đem 200.000 quân sang xâm chiếm nước ta. Năm 1789 Bắc Bình Vương Nguyễn Huệ đem quân ra Bắc. Chỉ trong vòng 7 ngày quân Nguyễn Huệ đã đánh tan đội quân xâm lăng của Tàu. Cuộc chiến kết thúc ở gò Đống Đa nên được gọi là chiến thắng Đống Đa. Nguyễn Huệ đã có công thống nhất đất nước sau gần 2 thế kỷ. Nguyễn Huệ đã từ trần vì bạo bệnh năm 1792, hưởng thọ 40

tuổi tính theo âm lịch. Người dân Việt đã luôn ghi ơn công trạng của vua Quang Trung Nguyễn Huệ.

Trong khu tượng đài Quang Trung Nguyễn Huệ có nhiều tiệm ăn Việt Nam. Rất tiếc chị Báu vì sức khoẻ yếu kém nên chúng tôi không gặp được chị. Chúng tôi vào đó ăn phở bò tái nạm. Vợ tôi có dịp so sánh món phở đang ăn với món phở mà bà ta đã dạy cho người bản xứ và ngoại quốc tại Đức. Tại Đức nơi tôi định cư ít có nhà hàng Việt Nam bán thức ăn với hương vị quê hương. Vì thế hầu hết người Việt tại Đức, trong gia đình những bà nội trợ thường tự nấu cho chồng con thưởng thức. Cũng vì vậy mà bà xã tôi với 26 năm qua, đã được nhiều cơ quan của Đức như Bình Dân Học Vụ (VHS), Genuss Academy, Familienbildungstätte ... mời dạy thức ăn Việt Nam để người bản xứ hay ngoại quốc có cơ hội biết đến văn hoá Việt Nam qua ẩm thực:

🍷 **Món Ăn Thuần Tuý Việt Nam Nơi Xứ Người.** (Tác giả: Dương Thị Thanh Thủy)

<http://navygermany.gerussa.com/main/van%20nghe/baivo/MonAnThuanTuyVietNamNoiXuNguoi.htm>

Sau 5 năm gặp lại anh Hoàng Đình Báu chúng tôi trò chuyện rất thân tình. Anh Báu có sức khoẻ khá tốt, mặc dù tuổi trên 80. Anh kể, âu đó là nhờ tập luyện thể thao hằng ngày. Rất mừng và phục tài kỷ luật chuyên tập của anh. Trước khi chia tay và để chụp thêm vài tấm hình kỷ niệm, tôi đã dành trả tiền ăn nhưng thất bại vì anh Báu đã trả trước rồi.

Vợ chồng tôi chỉ biết cảm ơn anh Báu là bậc đàn anh hải quân của tôi lúc nào cũng thể hiện tình cảm „niên trưởng và niên đệ chi binh“ của hải quân QLVNCH.

NV Phảy và DTT Thuỷ dưới tượng đài Quang Trung Đại Đế

*Mùa thu xứ người
Nguyễn văn Phảy*

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Tâm thư của một Phu Nhân K24
Các bạn thân,

Tôi xin gửi đến các bạn bức tâm thư của một chị 24 (dấu tên) viết cho phu quân trong đêm sau buổi tiệc Tiền Hội Ngộ.
NV Cửu

Anh Thương,

Anh có biết là cả đêm qua em không ngủ được, mà anh thì ngáy to quá, hơn cả khi ở nhà. Em không ngủ được không phải tại tiếng ngáy có vẻ mệt mỏi của anh, mà vì em quá cảm động, quá vui trong mấy ngày qua. Em cảm động và vui thật nhiều khi thấy anh bị mệt mỏi vì anh được sống hạnh phúc với các bạn anh, chứ không phải anh quá mệt mỏi vì em!.

Em ngồi dậy viết mấy dòng này rồi tự nghĩ chắc mình cũng lại viết cho mình đọc mà thôi rồi lại vất đi như những lần trước!.

Anh thương, nhìn các anh ân cần tay bắt mặt mừng khi gặp lại nhau em thấy nó thân tình quá. 45 năm rồi mà các anh không quên hoặc chán ngán nhau hay sao?.

Em nghe nhiều lắm những tiếng mày tao khi các anh nói chuyện, sao nó gần gũi và thân tình quá. Em có nghe thấy cả những tiếng chửi thề nữa! Anh và em đã dạy mấy đứa con mình đừng nói những lời đó kia mà!. À! Đàn ông gì mà khi gặp nhau lại ôm nhau thấy gớm thế!. Anh có bao giờ ôm ghì em chặt như anh ôm bạn anh đâu!.

Em cũng cảm động rất nhiều khi thấy các anh từ đó đến giờ luôn có những chương trình giúp đỡ lẫn nhau. Từ đây gia đình mình nên đóng góp nhiều hơn vào quỹ của khóa anh ạ!

Tối hôm qua em có nghe mấy chị nói là trong buổi tiệc Hội Ngộ, BTC sẽ có màn các ông trao hoa cho các bà. Em cảm động quá, em mong là anh sẽ là người trao hoa cho

em để em được hạnh phúc nắm tay anh trước mặt các bạn của anh, và với sự chứng kiến của các chị. Em biết là anh sẽ ngạc nhiên khi thấy em diện đầm cho buổi tiệc để anh được

hãnh diện với bạn bè. Em sẽ tìm lúc thuận tiện không ai nhìn thấy chúng mình để em nói lời yêu anh và cảm ơn anh đã kiên nhẫn năn nỉ em cùng đi dự ngày Hội Ngộ K24 của

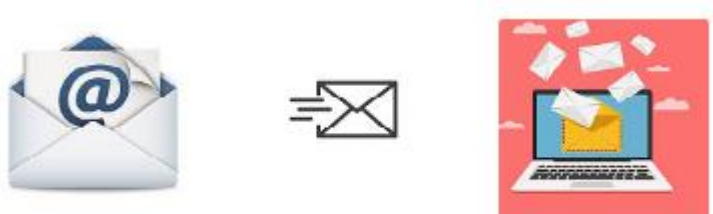
các anh năm nay..

Thấy anh vẫn đang ngủ ngon, em thương anh nhiều nhưng anh không chịu để ý đủ để hiểu em..

Anh luôn là của em.

Love you!

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Các bạn thân mến,

BTC K24 Hội Ngộ 2018 chân thành cảm ơn tất cả gia đình các bạn 24 và thân hữu xa gần đã về tham dự ngày họp mặt của khóa năm nay.

Sự thành công của tuần lễ Hội Ngộ là do sự làm việc hăng say của các bạn trong BTC và của một số các bạn khác đã tình nguyện làm mọi công việc còn lại để đón tiếp các bạn ở khắp nơi về.

Sự thành công có được cũng là do sự cố gắng và hy sinh vượt qua việc di chuyển khó khăn và tốn kém của các bạn ở các nơi xa xôi đã hưởng ứng ghi tên về tham dự ngày họp mặt rất đông đủ.

Cảm ơn các Phu Nhân K24 đã làm rực rỡ, rất đẹp và nổi bật trong buổi tiệc Hội Ngộ năm nay. K24 rất hãnh diện vì có các chị đến tham dự và cùng cộng tác.

Cám ơn bạn VV Thiện đã làm việc hết mình để liên lạc và níu kéo được nhiều bạn bè về xum họp.

Cám ơn bạn TV Thuận đã đảm trách chuyến đi tour quá vui và đem về cho mọi người nhiều hình ảnh đẹp của thiên nhiên. Mọi người chắc không bao giờ quên những kỷ niệm qua việc chia sẻ tâm tình và nhiều tiết mục hấp dẫn khác trên xe bus qua những chặng đường dài mà bạn bè nhất định không cho nhau nhắm mắt nghỉ ngơi!.

Cám ơn bạn VĐ Vạn đã là hướng dẫn viên rất am tường với các địa danh trên Las Vegas nơi bạn đang cư ngụ.

Cám ơn nhà anh chị ĐA Dũng đã luôn luôn rộng mở để chào đón bạn bè từ xa về và nay được gọi là Hậu Cự hay Tạm Trú Hạm của K24 tại Nam Cali. Từ mấy tuần nay ngày nào cũng có một số gia đình 24 ở xa về xin lưu trú. Anh chị thật là quá tốt và lúc nào cũng niềm nở đùa vui với bạn bè.

Cám ơn anh chị Huân Lương cũng luôn hiếu khách và chiều dài bạn bè như gia đình anh chị Dũng. Tiếc nào có anh chị Huân Lương nhúng tay vào là anh em khỏi lo thiếu rượu bia, đồ nhậu và thực phẩm.. Cám ơn Huân Lương đã lo đầy đủ và chu đáo cho ngày Picnic của dịp Hội Ngộ.

Cám ơn bạn DD Quang đã đặt kỷ lục đem gần hai tiểu đội người nhà và thân hữu đến dự tiệc Hội Ngộ. Cám ơn Quang đã ngoại giao và mời được ca sĩ Thanh Trúc tình nguyện đến giúp vui văn nghệ trong buổi tiệc Hội Ngộ. Tiếng hát điêu luyện và dễ thương của cô đã làm cho chương trình văn nghệ của chúng ta thêm hấp dẫn và hay hơn nhiều. Cũng cám ơn Quang rất nhiều đưa Mẹ của Quang đã 96 tuổi đến buổi tiệc để chung vui với con trai và các bạn của con trai mình sau 45 năm được gặp lại nhau.

Cám ơn bạn NV Nở đã lo chu đáo cho chương trình văn nghệ.

Cám ơn NT Oanh K19, NT Hòe K23, bạn NN My, DV Chính .. đã chụp hình cho khóa. Cám ơn NN My và BT Khanh đã bỏ công chuẩn bị slide show cho buổi tiệc Hội Ngộ.

Cám ơn bạn Tô Tiếng đã lo Hotel và đầy đủ chỗ cư ngụ cho các bạn ở xa về.

Cám ơn ban Tài Chánh. Hai bạn NĐ Thiện và NK Trọng luôn làm cho mọi người yên tâm là việc chi tiêu sẽ không bị thiếu hụt.

Các bạn thân, có lẽ còn nhiều bạn nữa mà
tôi quên nêu tên để cảm ơn. Thôi thì khi
nào nhớ tôi sẽ viết thêm nhé.

Thân mến chào các bạn.

Thay mặt BTC Hội Ngộ

NV Cửu

Mến chào NT,

Gia đình Đệ Nhị Song Ngư xin chân thành
cảm ơn NT rất nhiều đã về Cali để tham dự
những ngày vui họp mặt của K24. Sự hiện
diện của NT qua chuyến tour vừa qua rất là
quý hiếm. Chúng tôi đã được chia sẻ vô số
kỷ niệm rất thân tình với NT. Cảm ơn NT đã
quá là hăng say chụp hình cho chúng tôi.
Đây sẽ là một món quà vô giá mà NT sẽ
để lại cho gia đình K24.

Lần tới, nếu chúng tôi có tổ chức cuộc vui
gì cho 24 chắc không ai quên được NT đâu.

Mến chúc NT luôn khỏe mạnh và gặp nhiều
may mắn. Mong rằng NT được bình an vượt
qua cơn bão Florence đang hoành hành.

Thân mến chào NT.

Đại diện BTC Hội Ngộ K24

VV Thiện

NV Cửu

Than goi cac ban hien,
Vo chong minh da ve nha binh yen , ngay
12/9/2018 luc 16.30 gio dia phuong. Luong
bi cam va met, nen bao tin tre cho cac
ban.

Cam on cac ban da don tiep minh rat nhiet
tinh.

Dac biet hon nua la buoi chia tay that cam
dong.Chan tinh cua cac ban la mot dau an
kho quen trong chuyen hanh trinh nay cua
minh.

Than chao cac ban hien.

Luong & My.

Vợ chồng chúng tôi đã về đến nơi bình yên,
chúng tôi gửi lời cảm ơn đến tất cả các
anh chị em nam Cali đã đón tiếp chúng tôi
rất nhiệt tình, thân thương ... trong
những ngày Đại Hội vừa qua. Hẹn gặp lại.
Thân chào.

Nguyễn Lan

Đi dự Đại Hội về chưa kịp nghỉ ngơi lại
phải đối đầu với cơn bão theo tin tức được
biết là bão rất lớn , chỗ mình ở nằm trong
vùng gần tâm bão, bây giờ vợ chồng đang
chuẩn bị nhà cửa và mọi thứ an toàn trước
khi " chạy " .

Con bảo Florence đã đi qua, vợ chồng đã
trở về nhà an lành, kg có một sự thiệt hại
nào xảy ra. Cám ơn ơn trên, cám ơn các bạn
đã d/t, email hỏi thăm.
Thân tình.

Hẹn gặp lại.
Nguyễn Lan

Ngay vui qua mau qua... Hoang Em & ba xa
đã về đến nhà bình an. Chúc mừng các bạn &
quý phụ nhân trong ban tổ chức đã rất là
thành công trong tuần lễ hội ngo 45 năm ra
khỏi.. Cảm ơn quý vị đã bỏ ra rất nhiều
công sức trong lan họp khoa lan này.
Hoang Em & ba xa cũng cảm ơn tất cả các
bạn 24 cùng toàn thể phụ nhân đã cho vô
chống mình nhưng ngày vui, nhưng thân tình
ấm áp... HE & ba xa không bao giờ quên
được những hình ảnh này. Chúc các bạn &
phụ nhân vui vẻ, an khang để lại gặp nhau
trong tương lai...

Hoang Em

Vừa trở về Paris 13 giờ chiều hôm qua ,
giờ Paris , sau khi vật lộn với 4 cái
valis lên lầu 2 , cơm nước xong lên giường

dù chỉ mới có 7 giờ chiều , 3 giờ sáng đã
mở mắt trao tảo rồi

Ngồi gỏ những giòng chữ này , nhớ thật
nhiều đến những thằng Bạn dù tuổi đã sớm
chiều , nhưng gặp lại nhau vẫn còn như
thời trai trẻ , những chuyện cười chày
mặt, những giọng điệu chọc quē nhau như
ngày nào , chỉ khác một chút là bây giờ
còn có thêm giọng cười của các giai nhân
24 kèm theo , càng tăng thêm nồng độ của
các cuộc họp mặt

Viết những lời cảm ơn các bạn trong ban Tổ
Chức cho cuộc Hội ngộ này , Thọ này nghĩ
có lẽ thừa vì các Ban khác đã viết và gần
như nói lên tất cả những điều Thọ này
muốn nói cho nên Phát Thọ chỉ muốn nói
lên những lời đặc biệt cảm ơn các Chị ,
các quý Phu nhân của 24

Nếu không có các Chị , nếu không có sự
đồng hành trong tư tưởng của các Chị cùng
các bạn của chúng tôi thì những cuộc Hội
Ngộ của Anh Em mình khó mà có thể thành
công được

Không có các Chị thì rượu không thể nồng
hơn , để cho anh em chúng tôi uống rượu mà
chẳng thấy say , mà nếu có say chắc không
vì rượu mà vì những ánh hồng trên những
guơng mặt tươi vui của các Chị

Không có các Chị thì những đóa hoa hồng
trở nên vô nghĩa và thừa thãi cho nên Phát
Thọ xin phép được cảm ơn các Chị

Cám ơn sự rộng rãi , chịu đựng , ân cần tuyệt vời của chị Đỗ Dũng , không có Chị đồng ý thì chắc khó mà có những cuộc Họp Mặt gần như liên tục trong thời gian Thạo ở Nam CA

Cám ơn chị Thiện Vũ thật nhiệt tình đã đón tiếp và chiêu đãi chúng tôi trong khu vườn Thượng Uyển của Chị và không quên cám ơn chị Thuận , lần đầu tiên Thạo được thưởng thức món bún bò Huế do chính người Huế nấu , cũng như lần đầu tiên Thạo có dịp nói chuyện riêng thật nhiều với Thuận thẳng BẠN dù rằng đã 45 năm mới có dịp hiểu nhau hơn

Cám ơn chị Huân Lương lúc nào cũng sau lưng Anh trong những buổi Tổ Chức gặp nhau của Anh Em

Cám ơn chị Ân San Jose đã tỉ mỉ làm hồng khô tặng cho Tụi này và chắc chắn không thể nào quên cám ơn chị Tươi của Bộ Lực với những buổi cơm cũng như những câu chuyện thật quê hương thật Nam bộ trong thời gian Tụi này tạm trú ở nhà anh chị

Cám ơn chị Chín Dương đã chiêu đãi những món ăn thật ngon tại nhà Anh Chi , cũng như nhọc công đi tới đi lui vì cây kèn Saxo

Cám ơn chị Thiện Đỗ thật nhiệt tình trong những cuộc gặp nhua và thương tình không néo tai đau , cám ơn chị Thuận với món

chả cá tuyệt vời , hy vọng sẽ có dịp
thưởng thức lần nữa

Cám ơn các Chị , cám ơn tất cả những gì mà
các Chị đã ưu ái dành cho anh em chúng tôi
Cám ơn các Bạn ở San Jose đã đón tiếp thật
nhiệt tình , cám ơn bác Ngô nhà mình lúc
nào cũng thăm lặn nhưng lúc nào cũng hết
lòng với bạn bè với khóa 24 , thật khó mà
tin , đến giờ này bác Ngô vẫn còn trung
thành với cái máy chụp hình , phim cuộn ,
chụp xong lọ mọ đi gởi cho từng bạn bè và
trong nhà của Ngô , hình ảnh của các buổi
họp mặt từ xưa đến giờ được xấp xếp và
lưu trữ đâu ra đó

Cám ơn tất cả các Chi và mong sẽ có dịp
thù tiếp lại các Chị ở Paris , quê hương
thứ hai của chúng tôi để được biết

Paris có gì lạ không Em , có giống như
những lời thơ , tiếng nhạc hay không ???

Nhưng chắc chắn có một điều phải có

..... là cóPhát Thọ

Thân mến

Phát Thọ 24

Các bạn K24 thân mến,

Vợ chồng mình vừa về lại Tây Đức tối ngày
18.9.2018. Vì thay đổi giờ giấc nên còn

hơi mệt, tuy nhiên viết đôi lời cho bạn bè K24.

Trước hết rất cảm ơn các bạn trong Ban Tổ Chức ĐH 45 Năm Ra Khơi đã tạo cho bạn bè và phu nhân 24 và thân hữu có cơ hội hội ngộ sau một thời gian dài xa cách. Có những bạn sau 45 năm mới gặp lại, có những bạn thì khoảng 5 năm. Theo mình nhận xét Đại Hội rất thành công từ hình thức đến nội dung. Hai nơi tổ chức ĐH đều ấm cúng và trang trọng. Nội dung tổ chức có phần linh động. Có nhiều khoá đàn anh , đàn em gần với K24 tham dự. Đặc biệt bạn Trịnh Hoè. Có những chương trình tặng bông hoa cho các phu nhân. Có phần trao giải thưởng cho những quán quân tennis. Cổ động viên tham dự như vợ chồng mình cũng được BTC quần vợt thân tặng huy chương làm quà kỷ niệm. Khi về nhà ở Đức mình có dịp treo quà lưu niệm chung với cây kiếm, bên cạnh văn bằng tốt nghiệp SQHQNT K24. Nhân dịp này mình đặt mua thêm cái nón trắng dùng cho các buổi lễ. Thấy vui thật vì gom nhiều kỷ niệm.

Mình đánh giá những buổi tiệc chào mừng tiền đưa ở gia đình các bạn Vũ Văn Thiện, Nguyễn văn Cử, Lương văn Huân, Đỗ Anh Dũng cho tiền Đại Hội và ở gia đình bạn Trần văn Thuận, bạn Nguyễn Ngọc Oanh rất

thân thiện, rất trân quý, chan chứa thật nhiều tình bạn 24. Nhân dịp đó các phu nhân K24 có dịp trò chuyện rất thoải mái, tạo nhiều niềm vui khó quên. Rất cảm ơn các bạn chủ nhà.

Được biết các bạn đi tour cũng rất vui. Rất tiếc vì bà xã mình đau chân nên vợ chồng mình không tham dự đi tour.

Ngoài ra, đặc biệt vợ chồng mình rất cảm ơn gia đình bạn Trần Ngọc Luyện, gia đình bạn Vũ Văn Thiện đã cho vợ chồng mình tạm trú trong những thời gian tiền và sau ĐH.

Lần nữa xin cảm ơn các bạn Nam California và mến chúc tất cả các bạn 24 cùng gia đình thật nhiều an vui hạnh phúc.

Thân mến

NV Pháy & bà xã

TB: Lần này tại Âu Châu đã có 5 bạn K24 và 4 phu nhân về tham dự nhiều hơn ĐH40 Năm Ra Khơi. Xin ca ngợi các chị.

Ky niem mot chuyen di.

Chung toi da tung co rat nhieu chuyen di. Nhung chuyen di lan nay la mot dau an rat dac -biet, lang dong trong day tim chung toi.

Truoc tam chan tinh cua tat ca cac anh chi, da bao ham y-nghia tinh nguoi, va quy hon nua la tinh ban.

Cach day 45 nam ra khoi, ngay quan truong nha trang mo rong cua, tien dua cac chang trai hien ngang len duong phuc vu to-quoc. Gio gap lai bui-ngui voi mai toc da diem suong, lan nhung nep nhan cua tuoi doi chong chat. Nhung tay bat mat mung, tran ngap tieng cuoi, da danh dau su thanh-cong cua tat ca cac anh chi trong ban to-chuc.

Ngam lai cuoc hanh-trinh da qua, chung toi that su tham nhuan cau danh-ngon "Di mot dang, hoc mot sang khon ".

Ban thân chúng tôi cùng tung tu-hao, mình là người khá thanh-cong nơi đất người về một vài phương-diện. Thế nhưng chúng tôi vẫn phải thân-phục các anh chị trong lan hoi- ngo này.

_ Một người chị, một người bạn với tánh-tĩnh cương-quyet, đây nghỉ- lúc ,lan chut doc-tai,nhưng chị có nhiều ưu-diện nên đã chinh-phục được lòng người. Cũng như con tim chưa dung tỉnh bao là của một người mẹ , đã cùng tình thương bao dung của người chồng, người anh re ,diu- đất một đàn em khi tuổi đôi anh chị còn rất trẻ.

_ Một người em gái luôn sát cạnh bên chồng, xong pha trong mọi công-việc.

_ Một đôi anh chị luôn mở rộng vòng tay, lo miếng ăn cho tất cả mọi người,không nhưng ăn no, ăn đủ mà còn ăn ngon.

_ Một người em gái có giống hệt thật em-diu, luôn mang đến những món ăn duòm tình que-hương của xứ Huế thơ-mong.

Khi ôn lại những kỷ-niệm vừa qua, có những người bạn không tu mà biết,cũng như bạn-thân tôi đã tung hien-ngang xong bước, gió dấy nhỏ sự diu-đất, ung-ho của các bạn tôi mới có được một chuyến đi tron ven. Với những buổi du-ngoan thật thu-vi, gọi cho tất cả mọi người tìm lại tuổi thanh-xuan, với những câu chuyện tam-tĩnh chạy man dầy thu-vi, tràn ngập tiếng cười, cũng như được chung kiến cảnh hùng-vi của núi non, lan ánh sáng hao-quang diễm-lẻ về đêm của thanh-pho Las Vegas.

Vv...Vv... và vv.... Thật là một kỷ-niệm kho quên.

Thế những buổi tiec nào mà lại không tan, cũng như cuộc hoi-ngo nào rồi cũng phải chia tay.

Nhưng khi gia tu mà còn để lại trong lòng mọi người những kỷ- niệm đẹp, là đã đánh dấu sự thanh-cong của tất cả các anh chị trong ban tổ-chức.

Xin chân thành cảm-ôn tất cả các anh chị trong lan hoi ngo này.

Cảm ôn sự đón tiếp khi vừa đất chân đến Mỹ cũng như buổi ăn cần đưa tiễn.

Cam on nhung mon qua luu-niem, nhung bo ao quan
quan-phuc, sach ky-yeu ,cung nhu may ho tro ve co bap.
Cam nghi nay duoc ghi lai tren chuyen bay ve lai Dan-
Mach.

Than chao cac ban
My_Luong

Đặc San 45 Năm Hội Ngộ

Tâm tình bạn Ao văn Tư từ Bỉ sau gặp mặt 45 năm ra khơi

Cũng lâu chẳng có dịp nào ngồi viết lại vài dòng cảm nghĩ. Ý tưởng dường như chùng` lại

từ nơi đâu.. Những kêu gọi, tiếng nói dịu dàng gần khoảng vài năm mà mình tưởng như lâu lắm ..không ngờ đã từ năm 1981.. Cũng như mình đến Vương quốc Bỉ~ cũng vào năm ấy

Rồi phần còn lại cuộc đời được soạn ra..những tiếp tục cuộc sống tiến bước.. Nhìn lại thì cũng đủ dài.. Tóc giờ đã muối tiêu cùng năm tháng..

Trước những thời gian là những thời gian thời còn đi tù Cai~ tạo tại Vn..bao nhiêu người và những người bạn cãi tạo.. đến rồi lại ra đi theo dòng thời gian chuyển trại

..Thôi thì tạm quên đi để vào chuyện chính ..khi nào có dịp sẽ kể sau..Sau chuyến hành trình đi Mỹ mình đã nghĩ ..rồi cũng sẽ qua.. đường đi thì dài quá ngồi trên ghế máy bay trên 11h sao lâu ời là lâu.. tưởng chừng hai chân lạnh cóng..giá như đi đến lui lại vài

lần chắc là sẽ đỡ hơn. Nghĩ đến Lương~..lại thấy thương và phục người bạn đồng khóa ở

Đan Mạch chẳng xa gì xứ Bỉ~ lắm mà vẫn chưa có dịp đi thăm.. Phải đi đường, di chuyển thật là khó khăn mà hẳn vẫn về họp

khóa.. 45 năm rồi còn gì từ ngày rời quân trường đến nay ke~ đi người ở lại Vn..sau cuộc di tản đổi đời tháng tư đến 1975 .Có

Bạn từng ra đi trong cuộc chiến ngoài khơi hay giang đoàn dậy sóng.. Lại có kẻ vào tù cải tạo... Kể cả người vượt biển vào Mỹ hay định cư khắp bốn phương trời trên Trái Đất.. Khổ cho dân tộc tôi người Vn...Lần này gặp lại Lương~ nhà Thiện.V..tuy mệt nhọc đường xa

Nhưng mắt vẫn ân cần.. cười vẫn dịu dàng

Nói chuyện cùng các bạn... Thật vui Đức Campuchia đô~

Bánh xèo cho các bạn... Không ngờ bây giờ các ông lại là đầu bếp giỏi

cả..Lời qua..tiếng lại cười vui ,một chút .ly đi mây...lâu quá rồi mới gặp có biết mặt mà chẳng nhớ tên gì.. Chút nữa thế nào cũng được loi`ra ,từ ngày ra khỏi quân trường mẹ ,có bao giờ gặp lại đâu.. cái đầu mình nó chạy đi

đâu! Mất biển.. Tệ ời là tệ.. Rồi lần gặp lần hai bên nhà Huấn Lương cũng thật vui ,thêm số bạn mới mà đã cũ vì vẫn trên 45 năm rồi mới gặp như V đại V khó bỏ dấu nặng quá đành viết vậy nghe Van (hành giả) đại ca..

Và số bạn mới

khác nếu không xem lại hình ảnh thì chắc lại quên...như Nguyễn Văn Đe`n..bây giờ sao lại

Sáng quá.. ý nói là trắng quá... Vẫn vui vẻ, dễ thương rồi Cao ba' Bạch ...Phạm Văn La`.. Dân

Florida... Có nghe đâu mùi nước biển gần đây

Có cả gio' mang hương vị mùi muối biển chỉ còn thiếu mùi mắm và nước mắm... Cửa vùng quê hương bây giờ xa xôi quá hơn cả nữa đại dương ,hơn 45 năm rồi... Trương công Cát... Cao thanh Tùng... Rồi nhiều người nữa làm sao mà nhớ hết để kể nhau nghe... Thật tình thì mình cũng nghĩ là không sao đi Mỹ nổi... Mỗi lần cà lết trên phi trường cùng với bà xã kéo valises... Ráng lên.... rồi cũng sẽ qua... Cũng là có Thiện nhắc nhở ân cần khuyên nhủ từ gần hai năm nay mình đã tập đi bộ lại.. từ khoảng sáng -+11 h ...khoảng 30 phút và chỉ lội ngửa, lội bằng cái

Lưng mỗi buổi trưa gần nửa tiếng nữa... Phải có một cái đích đi đến... Mũi tên trên cung phải được bay đi sau bao ngày chờ đợi... và phải đến đích là Los là vùng đất hẹn... Với bạn bè đồng khóa hơn 45 năm người còn người mất... Biển cả và Giang đoàn ôi quê hương còn để lại.. Muốn ứa nước mắt ngàn trùng.. Thật là xa mà

Giờ gặp lại nhau.. Tóc đã muối tiêu.. Chắc chẳng cần thêm ớt để cay cay đôi mắt... Rồi Nguyễn Văn Cửu dáng gọn và trắng nói năng cung cách Ban Tổ chức ...à Trưởng Ban Tổ chức đây..mình sao tà tà quá trong quân trường đến cả ra đây... Tối ngày chỉ tìm cách đi chuồn..làm con cá lặn mãi còn gì thể thốngNgày còn quân trường tội nhảy rào đã 3 ngày nhốt tu` 3 cũ của chi~ huy pho' trung tá Nhật

Bây giờ đã thay đổi để đời, nhớ trung tá Nhật hiê`n lành dễ mến lại nhớ...

Và để nhớ... Nhắc lại ngày hôm qua bên nhà của Cửu mà không đi được cũng tiếc nhưng biết làm sao.. Thiện đã nói rằng ráng đi xuống nhà Cửu vui lắm... Mình cũng phone thử vài bạn để cầu may....My đang kẹt đón Hoàng Em..đám San jose' vừa xuống. Thu~ khoa Thuận chắc cũng bận chẳng trả lời... Còn ai nữa nhớ ai phone đó Tô Tiếng có con gái mới về không đi được.. Thôi thì còn Bùi tấn Khanh thử đại sau này ngày Sunday mới biết hẳn bị đang kẹt đang đánh trận thẳng nào giận chết liền...

nghe tiếng Khanh kể lẽ không sao cảm được tiếng cười a` thì con đào nhảy đầm thời

Mình còn làm kếp nhảy với đám Hồ quy' Chương kiến cận thị lúc Trung úy Hy cho phép k24 học nhảy đầm đầu khoảng đeo con cá mà khóa 23 đã ra trường trước hay lúc đeo alpha omega mình cũng không có nhớ Chắc nữa.. Khanh không kể lại chuyện năm xưa hướng dẫn cho khóa 24 học một số điệu

Valse , Tango, Chachacha... Be-bop. Rumba, slow rock...

Chắc không sao mình nhớ.. hân nhảy bước đào tuyệt lắm la~ lướt.. thướt tha trông bắt mắt. Giờ gặp lại sau 45 năm đã con và cháu... Nhìn 24 trong dạ tiệc ngày dimanche

Đại lễ., Tiểu lễ, Da lễ .. Với những bước nhảy đẹp điều luyện bên các bà.. một niềm hạnh phúc vô biên mà mình cảm nhận... Do cung

Cách trường đòi những figures học hỏi.. Sành điệu cung cách trên mọi mặt .. Một số đã tốt nghiệp đại học lại đã trở thành bậc thầy trên ngành nghề nào đó... mà muốn bước vào domains đó... thì mình chỉ làm học trò... Xa lắc... Ngày thứ sáu cũng gặp nhiều bạn lắm cùng uống vài ly những tưởng đã quên nhưng lại nhớ... Lòng.. Khiêm., Việt... Chính... Nhất là Huấn Lương môi trề trề.. Sao mà không nhớ lâu lâu lại

Tiếp tế một ly Remy martin ...rượu làm nóng

Hâm lại cuộc tình 45 năm của người Thủy thủ tóc còn vương mùi vị của gio' biển mạ xanh biến sắc theo a'nh sao.. A'nh nắng

.sáng trưa tối của ngày.. Em đã về rồi hả Mỹ nhân ngư.. Bốn bể đại dương em đã trả ta lại đất liền như cá mắc cạn.. Như chim gay~ cánh.. Không bay không lội trong cuộc đời trần tục.

Ngày thứ bảy... Tiền đại hội cô em gái ba`con đưa hai vợ chồng về nhà trời vẫn chưa tắt nắng chiều, cũng tiếc hùi nầy Đô~anh Du~ng

Mày ghé nhậu tiếp... cảm ơn mày mà thôi mai gặp Dung~ a`... Lên Bolsa chỉ có nước nữa đêm tàn tiệc thì ngu~ lại... Đêm nay ai đưa em về.. Đường khuya sao trời lập' la'nh...

Chỉ cần gặp lại nhìn thấy nhau một lần cũng đủ cho hành trình dài hay ngắn của cuộc đời còn lại... Mình mua một tấm tranh của Lương Làm kỷ niệm lại được thành hai bức. Đặt đi nh Nghĩa mua mấy bức tranh tặng ai.... Mà tặng mình không nhận thì kỳ quá ..Thôi đành cảm ơn đem về nhà để đó lâu lâu lại đứng nhìn... Thật sự thì mình chẳng để ý gì đến Ky~ yếu... ban Tổ chức đã làm sống động lại hội trường cuối cùng mình cũng không biết là ai đã nhận được quyền~ kỹ yếu nữa... Vào giữa đám đông tập thể dục cũng vui...lại kể chuyện N.ngọc My hẳn Malin thật số carte bank của My có số 24 Tánh mình chẳng thích ăn gian hướng chi N.thanh Sang .T.hữu Văn ..đang nhìn mình hết cỡ.. thì ăn gian cái nôi gì.... T.hữu Văn thì lạc loài nơi Na Uy cùng về hộp mặt hẳn vui vẻ và hoạt bát.. Kể chuyện cười cho cả anh em cùng vui...chợt nhớ đám tang thanh Hồng Mấy năm trước bên Mỹ... Các bạn đã phu'ng điếu chia buồn .anh em được thương như vậy có bạn bè lối xóm... Còn như tao với thằng Tu ...thằng Lương... Thì mất dấu chỗ Xa..xăm... Tới giờ vẫn còn nhớ câu nói của T.hữu Văn.viết về một chuyện ra đi của N.thanh Hồng hay ai đó trong khóa mà đang sống tại Mỹ.. Trong web site B.tấn Khanh còn ghi lại đó' Quên chi không nhắc đến N .đô~Thiện hẳn đi thực tập tàu 505 với mình cùng go~ sét, lại cùng đại đội Quan trung đi học quân sự.. Thành phần còn

lại của khóa 23 đi thực tập tàu một nghỉ.. Lình không ra li' nh quan chẳng ra quan

Thời gian ai có trải qua .. ba gai hết biết ..rồi đến HQ.Trần Quang Khải. HQ 2..chưa ra trường

Chưa cấp bậc... Mà vẫn đi tàu xuôi ngược biển miền Trung chỉ biết nhìn các SQ trực hai~ hành

Rồi go~sét... Rồi ...muôn ngàn thứ để thời gian trôi qua được đến cái ngày hội nhập quân trường Nha Trang quân trường mẹ trên chiếc Hải vân Ham cùng với các bạn vai ba lô bo' lết vào cuộc lễ nhập học dưới sự hướng dẫn thân ai' của khóa đàn anh 23..chắc hẳn có ai sẽ quên ngày hôm đó với cát trắng, sóng xanh và sự huân nhục.. Chẳng biết là đã bắt đầu...

Vậy là ngày Chủ nhật ngày Trọng đại đã đến, bước vào ngưỡng cửa với Phu' hiệu bánh lái, nón mu~ kiểm.. Ngày Chủ nhật cũng thật đông một phần lạ chắc là những vị Quan khách được mời, khóa đàn` anh và khóa đàn` em..có thấy một số các bạn trong quân phục Đại lễ ,Tiểu lễ cùng Da phục...Thiện đã chụp dùm hai bộ ảnh cho mình và gia đình.... Không khí thật sống động và nao' nhiệt cũng chẳng thiếu phần dịu dàng nơi đâu đó... Mình được xếp chung bàn với 3 bạn 24

Trung..lòng và Trương ngọc Hon với thanh kiểm.. Mà hẳn quy' thanh kiểm lăm đi đâu cũng mang bên mình.... Hẳn diễn giải cách đeo kiểm đúng cách... Cuộc chiến đã tan` chưa bây giờ vẫn còn là dấu hỏi.....? Bao nhiêu chết chóc, tang thương, đổ vỡ.. Chưa bao giờ hàn gắn lại được nên đã tạo không ít người không còn tinh~ tri'... Như những người lính Mỹ sau cuộc chiến Vn,..Afghanistan... Khi trở về sau này thường được chăm sóc bởi services psychology

để giúp tìm lại và thích ứng với cuộc sống dân văn minh có khác ,chẳng bằng dân vn ..còn lại hay ra đi được xu' ngoài nhất là những cựu thương phế binh Vnch ...chỉ còn ôm uất hận và bệnh hoạn cho đến chết.. Hôm nay nhà hàng cho anh em được uống Wine đồ~ cùng thực đơn ngon.Hôm qua thứ bảy ngồi chung bàn với P.trong Phúc...hẳn là thầy dạy Taekwondo của quân trường nhớ lại ngan' thấy mô` bây giờ trông hẳn cũng còn hơi...ngan' nga'n....thôi mình vô một ly đi Phúc chúc Sức khỏe...

A` mà còn Lộc hẳn ngồi chung bàn với N.tấn Nghiệp.... Nghiệp vừa đi Y' và Âu châu mới về... dân chịu đi chơi lăm... Mình khen cái alsin bánh lái, mo~ neo của N.Văn Lộc hẳn cho liền tao có một cái thôi để tặng mày lâu quá không gặp đã vậy còn đeo lon tại chỗ và bắt vớ

Chụp hình dùm... Tuy nhột nhưng cũng cảm ơn.. Cảm động... Từ ngày ra trường cấp bậc Thiếu úy đến giờ có bao giờ được ai gặ'n lon

Lên cái cầu vai....nghe đâu khóa 24 đã quá năm và tháng chức Trung úy chỉ chưa được lên lon
tại cột cờ... Thì mất nước.... Cũng chẳng biết là hên hay xui nữa... Riêng mình nếu lon Trung úy chắc Tu` cai~ tạo chắc thêm lên dài bao tháng?
Chai wine nhà hàng không ngon đâu, tao đem hai chai Chadonay để mày với tao uống mừng hội ngộ nghe Tư...thằng N.ngọc My hẳn thương mình chi rứa... Thứ bảy cũng hai chai Chadonay
Mình chia bàn Lương một chai còn rot' cho ba` Xã một ly..mình một ly xách đi vòng vòng uống với bạn bè lại ban` này có cả Đức kampuchia
Và Phát Paris tiếng saxophone với bài Biển can..nghe càng thấm thía....
Thứ nhất 24 thì đúng quá... Nhưng nhứt nước Tây thì chắc N.van Thành hay ai đó xướng ngôn viên...hoi quá chút xiu... Làm sau này Phát saxophone luôn yêu cầu bỏ bớt phần giới thiệu hơi nhất
đầu chương trình.... Không hiểu đã bỏ chưa hay đành lãnh ..xương xương... Không quên được Sang Canada cũng trình diễn được một bài hát Cũng vui vui và vì mắc đi vòng vòng với P.van La`.Chính... Việt... Đức Đô~.Sang.. Không nhớ hết... La` xin mừng sức khỏe các niên trưởng, niên đề nhiều hạnh phúc, may mắn... Trên sân khấu thì Văn nghệ... Bên dưới các bạn cùng khóa đi mừng sức khỏe anh em chưa đâu có mà` nơi đây khóa 24 có.. Nghe như có tiếng sóng từ quân trường vọng về tình` anh em dù chỉ tìm lại được chỉ một chốc một khoảng khắc nào đó như một sát na nghiệt ngã chưa đến một giây...rồi chia tay.. mộng và thực cuộc đời
Ngày cuối tao Hải đội 2 còn mày... Tao cũng vậy... Mình đi công tác đã hai, ba chuyến mà P.hữu Đản không hay biết.. Nhớ ngày giữa tháng 3/1975 nhận sự vụ lệnh của Đại úy Tâm chỉ huy pho' Hải đội 2 duyên phòng Qui nhơn- Cam Ranh mình quá giang Dương vận hạm 502..?về Sài Gòn có gặp lại Thiếu úy Được đạ`n anh 23
Ông phải trực ca cho mình được ngu~ thoải mái... Lần đi công tác cuối của cuộc đời binh nghiệp...có .. Làm vài photo với vợ chồng P.hữu Đản để kỷ niệm..
Không nhắc đến My và Đức Đô~...Lương~ V.đại Van..là không nghĩ đến ngày xưa. Cũng cảm ơn các bạn trung đội 2 đại đội 2 đã có chút nâng tình cho Ao van tu này tối ngày nhẩy .cả rào lẫn bụi.. Xe bánh mì vào quân trường sớm mai..và các vọng gác đạ`n em năm xưa cũng cái tội lấy vợ tại quân trường nên phải khô~ và được các bạn tận tình dung thứ... Các cấp trưởng cùng
Giúp đỡ mình mới được như ngày hôm nay
Ân tình này mình xin cảm tạ một chuyến đi một đôi~ đời thêm lần nữa nơi mà ngưỡng cửa

-+70 vẫn còn và lại càng đẹp nhất các bạn đã tổ chức được cuộc họp mặt 45 năm tuy tuyệt vời nhưng làm sao không có căn'g đă'ng lẫn nhau và thiếu sót.. Mình biết có sai sót thì sửa chữa cho nhau... Chắc chắn đó là điều thương mến và các bạn sẽ làm được có người chịu hy sinh đứng ra để làm thì còn gì được quý' hơn..

Thoát đó thoát đi 5-10 năm hay chỉ là một sát - na rồi mất hút cầu chúc các bạn luôn được An lạc cùng Hạnh phúc làm được là khó giữ được lại càng khó hơn mong cho tình bạn 24 trên tất cả....vẳng đâu đâu đây có tiếng hát từ xa xa của N Văn Cử vọng về không sao quên được..

Nha Trang... La ` ..miền quê hương cát trắng..

.....có những yêu thương..... Là nơi mên' yêu..... .

